

"Tinc set d'eternitat.
Jo necessito això, ho ne-
ce-ssi-to! I sense això no
hi ha alegria de viure ni
l'alegria de viure vol
dir res."

Miquel d'Unamuno

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 306

Setmana del 4 al 10 d'agost del 1985

50 Ptes.

AFINANT

Llegiu-lo, i ja en parlarem

Només em proposava fullejar-lo i, sense adonar-me'n, em vaig trobar llegint-lo amb fruïció, gairebé amb el delit amb que es llegeix una novel·la que hom vol saber "com s'acaba". El llibre de Mn. Nicolau sobre l'Origen i l'Estructura de l'Univers és entenedor i apassionant. La pregunta inicial que es planteja, talment com un enigma policíac —qui ha "comès" l'Univers i com?—, la va resseguir a través de la història del pensament humà des que ens és conegut fins als nostres dies. És pregunta universal, òbviament pel seu projecte i perquè ens la fem tots: els savis, sàviament; els altres, humanament. Amb el rigor i la claredat del millor jutge d'Instrucció va exposant-nos els successius investigadors, les pistes seguides, les teories ideades, els resultats assolits: els fets. Hom veu com l'enquesta avança implacablement i acceleradament...

Tancant el llibre m'he fet aquestes dues reflexions: és ben veritat el que vaig sentir a dir al físic nuclear Zichichi "la scienza moderna e nata in casa cattolica"; i el que no es cansava de repetir Teilhard: "una mica de ciència allunya de Déu, la ciència seriosa hi apropa".

Joan E. Jarque
i Jutglar

SUMARI

"Informe sobre la fe"
del cardenal Joseph
Ratzinger (II)

6

A la Vall d'Aran
l'estiu és temps
d'aplecs

10

Un català que va fer
molta feina als Estats
Units

CENTRALS

Acord entre el Ministre de Justícia i de Sanitat i la Conferència episcopal

ASSISTÈNCIA RELIGIOSA EN ELS HOSPITALS

Després d'una sèrie d'anys de negociacions s'ha arribat a un Acord en la regulació de l'assistència religiosa catòlica en els centres hospitalaris del sector públic. Un Acord-marc que fou signat, per una banda, pels ministres de Justícia i de Sanitat i Consum, i per l'altra, pel president de la Conferència Episcopal, degudament autoritzat per la Santa Seu, com se sap, és, amb l'Estat, l'altra part contractant dels acords Església-Estat que estan en vigor des del gener del 1979.

Han estat necessaris més de sis anys per a que s'arribés a l'Acord signat, com aplicació concreta de l'article IV, 2 d'aquell Acord sobre assumptes jurídics.

El present Acord ve no sols per garantir també l'assistència religiosa hospitalària en els centres públics als membres de confessions religioses diferents de la catòlica, sinó per donar un estatut de dret i no de privilegi o de situació de fet simplement als malalts o pacients catòlics.

Per altra banda el Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya, ha publicat fa poc un document sobre els "Drets del malalt" en el que se li reconeix el "ser tractat amb respecte i reconeixement envers les seves conviccions religioses i filosòfiques", que suposa assistència espiritual i religiosa en les millors condicions possibles, respectuosa i lliure de coacció.

En diversos articles del document esmentat es regulen els locals adequats, el nombre de capellans o persones idònies per prestar assistència religiosa i la seva vinculació amb el centre sanitari, coordinació amb els demés serveis hospitalaris i la financiació del servei religiós així com la retribució digna dels esmentats capellans i la resta del personal idoni.

ORDENACIÓ SACERDOTAL A

LA MATA DE MORELLA

El diumenge, dia 21 de juliol, fou ordenat a La Mata de Morella, poble de la diòcesi de Tortosa, el reverend José-Angel Pitarch. El temple parroquial era ple de gom a gom. La cerimònia, celebrada a les sis de la tarda, fou solemníssima. En la seva homilia, Monsenyor Ricard Carles, bisbe de Tortosa, digué entre altres coses: "La soledat del sacerdot és totalment plena, perquè són molts els qui el necessiten. No estiguin tan

preocupat pel camp del Senyor que arribis a oblidar-te del Senyor del camp..."

Després de la imposició de les mans del bisbe consagrant hi hagué la de tots i cada un dels sacerdots concelebrants. Fidels vinguts de Flix on havia exercit el diaconat Mn. José-Angel— seguiren devotament l'acte. També hi fou present un nombrós grup de joves de Tortosa, entre els quals el nou sacerdot havia iniciat les seves tasques apos-

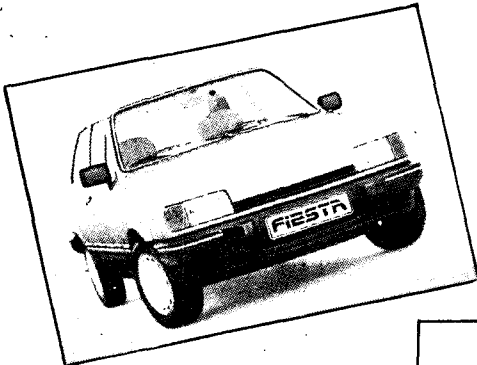
tòliques. L'abraçada de pau va ser realment emocionant, particularment la del nou sacerdot amb els seus pares. La comunió fou llarga i plena de fe. I finalment el tradicional besamans, en el qual José-Angel donava les gràcies a tothom.

Ai final no mancà un popular refrigeri. Una festa que la Mata de Morella no oblidarà mai.

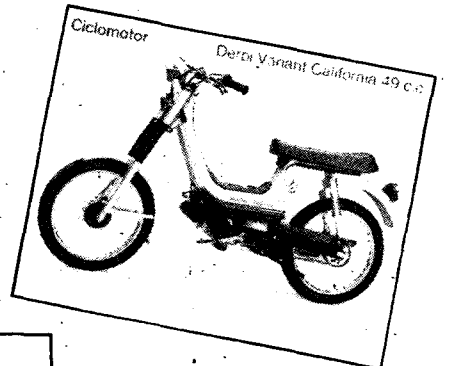
J. M. Ribes

ENS CAL DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS!

CATALUNYA CRISTIANA regala
BUTLLETES de la magnífica rifa de
3 FORD FIESTA i 5 VELOMOTORS DERBY

Per cada NOVA SUBSCRIPCIÓ que arribi a la nostra
administració fins
el dia 15 d'octubre d'enguany.

Cada subscriptor que ens envii UNA O MÉS SUBSCRIPCIONS NOVES rebrà
10 butlletes per cada una d'elles, ultra les 5 butlletes que rebrà cada nou subscriptor.

CADA FAMÍLIA CRISTIANA DE CATALUNYA HA DE TENIR "CATALUNYA CRISTIANA"

NOVA SUBSCRIPCIÓ

EN/NA .....
Carrer ..... N.º .....
Població .....
Se subscriu per un any (12 mesos) a CATALUNYA CRISTIANA i espera rebre
les 5 butlletes de la RIFA-85 que li pertocuen com a nou subscriptor.
Tramet l'import de 2.500 ptes.
 per gir postal.
 taló bancari inclòs.
 o bé domicilia el pagament (en aquest cas, ompliu i signeu
la butlleta següent:

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA .....
prega al Banc/Caixa .....
sucursal ..... que serveixin atendre els rebuts de
CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/llibreta.
n.º ..... fins a nou avís.
Població ..... Data .....
Signatura:

NOVES SUBSCRIPCIONS OBTINGUDES PER ANTICS SUBSCRIPTORS

EN/NA .....
Carrer ..... N.º .....
Població .....
Subscriptor Núm. ....
Prega a CATALUNYA CRISTIANA (c/. València, 244, 2on pis - 08007 Bar-
celona) que se serveixin prendre nota de la següent subscripció obtinguda per
ell i que li trametin les 10 butlletes que li pertocuen segons la oferta de
vostès.

BUTLLETA DE DOMICILIACIÓ

EN/NA .....
prega al Banc/Caixa .....
sucursal ..... que serveixin atendre els rebuts de
CATALUNYA CRISTIANA carregant-los en el meu compte/llibreta
n.º ..... fins a nou avís.
Població ..... Data .....
Signatura:

Llibries on podreu adquirir les butlletes

Llibreria "La Hormiga de Oro". Av. Portal de
l'Àngel, 3
Llibreria **Balmesiana**. Duran i Bas, 9.
Tel. 317 94 43.
Llibreria **Signe**. Mallorca, 301.
Llibreria **Fregola** (Lleida). Pl. Sal, 9.
Tel. (973) 24 14 28.

Llibreria **VyP** (Tarragona). Lleida, 23.
Tel. (977) 21 30 86.
Llibreria **Impremta Dachs** (Solsona).
Llibreria **Les Voltes** (Girona). Pl. del Vi, 2.
Tel. (972) 20 19 69.
Llibreria **Catòlica** (Reus. Santa Anna, 16.

MOLTES GRÀCIES A TOTS EN NOM DE LA "CATALUNYA CRISTIANA" QUE TOTS VOLEM FER

PODEM DOBLAR LES SUBSCRIPCIONS! SI TOTS

EDITORIAL

Evangelització i inculturació

La darrera encíclica de Joan Pau II tot i tenir el motiu precís de l'onzè centenari de sant Metodi i adreçar-se, per tant, en primer lloc al món esclau, té un abast molt més ample. De fet posa les bases i desenvolupa la doctrina que ha d'inspirar l'acció missionera de l'Església enviada a evangelitzar tots els pobles, totes les cultures. A la vetlla del segon viatge apostòlic a l'Àfrica, on es parla de la necessitat d'un concili africà precisament per posar les bases apostòliques de "l'africanització de l'Església", aquesta encíclica, que podria semblar ocasional i particular, pren un relleu programàtic i universal, per a tota l'Església. Seguint l'exemple dels dos sants germans evangelitzadors del món esclau en el segle novè, l'evangelització haurà de ser sempre respectuosa de la cultura d'aquells homes i d'aquells pobles als quals s'adreça. "L'Evangelí —diu el Papa— no condueix pas a l'empobriment de tot allò que tots els homes, els pobles i les nacions, totes les cultures al llarg de la història, reconeixen i realitzen com el bé, la veritat i la bellesa. Més aviat empeny a assimilar i a desenvolupar tots aquests valors: a viure'ls amb generositat i amb joia, a coronar-los a la llum exaltant i misteriosa de la Revelació."

Una de les preocupacions constants de Joan Pau II, ja des d'abans de ser Papa, és la de la cultura: la seva evangelització i la qualitat que posseeix de ser instrument inesquivable per a l'evangelització dels pobles i, per tant, dels homes. En aquesta faceta de la seva acció apostòlica, el Papa actual es mostra, una vegada més, com un fidel continuador de les inquietuds del Concili Vaticà II i del seu gran artífex, Pau VI. L'exhortació apostòlica d'aquest darrer, "Evangelii nuntiandi" del 8 de desembre de 1975, no sols recollia i aprovava les idees més fecundes del Sínode episcopal del 1974 sobre l'evangelització del món contemporani, sinó que reprenia i actualitzava la problemàtica cultural dels grans documents evangelitzadors del Concili. Segons aquest gran document, citat freqüentment en l'última encíclica del Papa, l'evangelització d'un grup humà, és l'evangelització de la seva cultura, és a dir, la seva transformació en profunditat per l'acció dels valors i de la dinàmica evangèlica. Transformació sens dubte, ja que no hi ha pas accés a l'Evangelí sense una prèvia conversió. Però aquí, transformació no vol dir sinó que s'oposa a deformació i molt més encara a destrucció o abolicció. Seguint com sempre l'etern model de l'Encarnació, es tracta de fer-se igual en tot "menys en el pecat", i en una posició equidistant entre l'irenisme i el pessimisme, saber reconèixer que no hi ha res humà que no estigui subjecte a la llei del pecat universal-original i, per tant, necessitat de redempció; però ensems tenir ben present que tot allò que és humà és susceptible de l'elevació a l'ordre sobrenatural inaugurat per Jesucrist. La Gràcia —és un axioma cristià— no destrueix pas la naturalesa sinó que l'eleva. Ara, aquesta elevació comporta una situació cultural "nova" essent no obstant la mateixa. En l'òptica de la Salvació, l'empelt evangèlic n'haurà salvat tot allò que era veritablement humà i l'haurà purificat de tot allò que, potser sota capa de cultura, no era sinó una degradació dels valors veritablement humans. Aquí rau, creiem, el punt més delicat d'aquest problema: acceptar honestament que l'Evangelí no és un barnís que s'avé a qualsevol fusta, sinó un ferment capaç de fermentar qualsevol pasta, això sí, a condició que aquesta es deixi afaiçonar per ell.

El Rei i la llei d'avortament

Amb aquest títol el diari catòlic madrileny "YA" va publicar l'article editorial que reproduïm íntegrament per creure que és un aclariment de conceptes molt interessants pels nostres lectors.

La doctrina sobre l'avortament que ensenya l'Església catòlica no solament és ferma i secular, sinó que també és abastament coneguda. En ells s'inspira inequívocament l'aplicació que pel nostre cas particular ha fet l'Episcopat espanyol al condemnar rotundament la recent llei espanyola que despenalitzava l'avortament en determinats supòsits. Nogensmenys que en set ocasions la Conferència Episcopal Espanyola s'ha pronunciar últimament sobre aquest tema, en totes i cada una de les etapes per les quals ha passat la llei proposada fins aparèixer el passat dia 12 de juliol —en el "Boletín Oficial del Estado". Entre aquestes declaracions públiques, destaca l'efectuada el 29 de juny, al final de l'Assemblea Plenària de l'Episcopat. És un document que duu per títol "Actituds morals i cristianes davant la despenalització de l'avortament", que aparegué un cop publicada la corresponent sentència del Tribunal Constitucional i que, com es féu saber al seu dia, assolí la unanimitat dels vots en el si de l'Episcopat.

Res de nou hi ha per dir, en el que es refereix a doctrina moral, en la recentíssima declaració que, a títol individual i des de la seva responsabilitat com a bisbe diocesà, ha escrit monsenyor Guerra Campos. Els catòlics, com a principals destinataris del magisteri episcopal i els ciutadans en general, estan perfectament instruits sobre la gravetat moral de qualsevol cooperació a l'avortament, so-

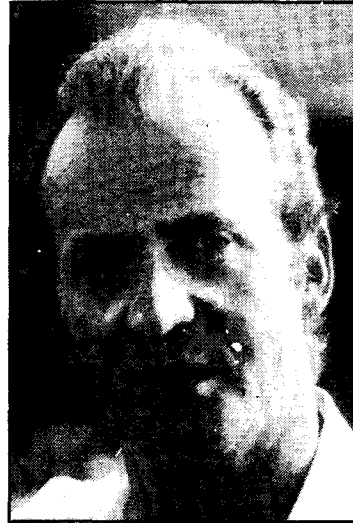
bre el negatiu judici ètic que mereix la llei despenalitzadora i sobre el deure que tenen de resistir-la pacíficament, exercint la seva legítima pressió social per obtenir que la llei sigui revocada. Allà on hi ha novetat en el document del bisbe de Cuenca al qual hem fet referència és en allò concernent a la responsabilitat de tots aquells que han cooperat en l'aprovació de la llei. I és en aquest punt on semblen obligats alguns aclariments.

Cal començar distingint dues menes de cooperació. Primerament, hi ha la dels qui per un acte lliure, votant sí quan haurien pogut fer-ho negativament, contribuïren a la proposició de llei, en la seva elaboració o, finalment, a la seva aprovació. La seva responsabilitat jurídica i moral no té dubtes i està, òbviament, en relació amb la major o menor llibertat que gaudiren al pronunciar-se sobre el tema. Segonament, hi ha l'actuació (les referències del text episcopal són tan explícites que no és possible desconèixer-les) de l'altíssima persona que, com a titular de la Corona, ha sancionat i promulgat la llei.

Jurídicament, la seva responsabilitat és indiscutible. L'article 62, a), de la Constitució, encomana al Rei la funció de "sancionar i promulgar lleis", i l'article 91 precisa que "el Rei sancionarà, en el termini de quinze dies, les lleis aprovades per les Corts, i les promulgarà i ordenarà la seva immediata publicació".

"Sancionarà, "promulgarà", "ordenarà"... No es tracta de facultats que el Rei pugui exercir o no, sinó de deures que la Constitució li imposa. Només hi ha una excepció, i és en el cas que es recorri al referèndum. Però l'article 92, que l'estableix, disposa que, encara que el Rei sigui el qui convoca, només pot fer-ho a proposició del president del Govern; no té, per tant, veritable iniciativa. En conclusió, en sancionar i promulgar, el Rei aconsegueix una funció merament nominal. Es tracta d'actes "deguts", als quals no pot negar-se. No té veritable llibertat per oposar-se.

Aquesta limitació obeeix al concepte de les modernes monarquies constitucionals, elaborat pels tractadistes i aplicat amb caràcter general, allí on existeixen aquestes monarquies, com a una exigència de la preeminència simbòlica i purament representativa que té sempre la Corona per poder mantenir-

se com a encarnació de l'Estat per damunt de les diferents opcions polítiques. Per aquesta raó, l'article 53, 3, de la Constitució disposa que "la persona del Rei és inviolable i no està subjecta a responsabilitat. Els seus actes sempre seran legalitzats en la forma establerta en l'article 64, mancant de validesa sense l'esmentat legalitzat, exceptuant el que disposa l'article 65, 2". Aquest últim precepte es refereix exclusivament al nomenament de les persones civils i militars de la Casa Reial. En tots els altres casos no hi ha acte del Rei que sigui vàlid sense el legalitzat del president del Govern, del ministre competent, o del president del Congrés, que són no solament els únics responsables, sinó els veritables autors de l'acte corresponent, segons interpretació unànime i en aplicació del principi constitucional ja clàssic que "el Rei no pot obrar malament".

Lògicament la responsabilitat moral no queda exhaurida en la responsabilitat jurídica ni de les persones ni de les institucions. Pot haver-hi fins i tot contraposició entre ambdues, igual com pot haver-hi entre la legalitat d'una norma i la seva moralitat. Tanmateix l'obligació jurídica d'obrar en un sentit determinat és matis i condicionant que resulta forços tenir en compte en l'hora de calibrar la veritable responsabilitat moral de qui ha d'actuar obligadament per raó del seu càrrec i de ponderar, a més, en difícil discerniment, les gravíssimes conseqüències de caràcter general que podrien derivar-se, en qualsevol hipòtesi, de les seves decisions.

Catalunya
Cristiana

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetes.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Difusió
controlada
per O J D

Parapsicologia, sectes i religió

El número 300 d'aquesta revista ha publicat una informació sobre una carta pastoral que el Bisbe d'Urgell, monsenyor Joan Martí, ha adreçat als seus diocesans. En ella tracta de les activitats i finalitats de les sectes. És una publicació molt oportuna quan velem en el nostre país la incansable labor de proselitisme d'aquelles organitzacions i les funestes conseqüències que ocasionen en un nombre creixent de joves. Però en l'extracte d'aquella carta pastoral que hem pogut llegir a CATALUNYA CRISTIANA hi ha un paràgraf que mereix ser comentat. En ell llegim: "Avui torna a estar de moda la màgia, l'esperitisme, la parapsicologia". Podem afirmar que sobre la parapsicologia hi ha una mancança general d'informació.

Sens dubte, a base d'ella han prosperat una enorme quantitat d'idees de tipus màgic, ocultista i esperitista; però la parapsicologia és una ciència fonamentada en nombrosíssims treballs d'observació i d'experimentació, i en alguns països el seu estudi ha adquirit caràcter oficial. Ha arribat a conclusions absolutament demostratives sobre l'existència de factors "no materials" en la naturalesa humana. Es comprèn que els materialistes la combatin aferrissadament perquè destrueix, per via experimental, el seu monisme materialista, però és notable que hagi merescut en

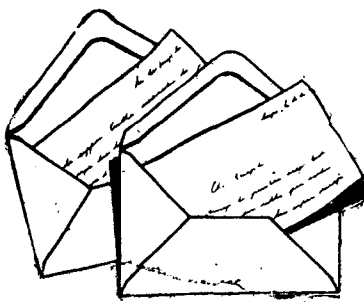
general poca atenció per part dels teòlegs. L'existència d'una superestructura de fantasies, deformacions i suposicions, que atrau a molta gent afanyosa dels fets extraordinaris i misteriosos, no anul·la la realitat dels fets "importantíssims" adquirits. Tampoc l'existència de supersticions, exageracions i visions tancades no anul·la les veritats fonamentals, incommovibles, de la Religió cristiana.

La bibliografia "científica" sobre la parapsicologia és molt abundant i actualment és poc excusable la manca d'informació que sol observar-se. Citaré dues obres, entre moltes altres recomanables, perquè tracten adequadament de la relació entre parapsicologia i religió: J.B. RHINE, "El nuevo mundo de la mente. Paidós, 1982. OSKAR SCHAT (i altres col·laboradors) "Manual de Parapsicologia". Editorial Herder, 1980.

Francesc Broggi i Guerra

La carta

Quan d'entre les cartes que ens arriben impersonals i fredes; cartes de bancs, propagandes, assegurances..., en distingim una sense anagrama i amb l'adreça escrita a mà, quelcom es remou dins nostre: De qui serà? Què em dirà? I sentim una certa joia...: "Hi ha algú que pensa en mi". Deixem de racó totes les altres. Quina importància tenen? I obrim de pressa aquesta, com

qui obre un regal inesperat. És la carta d'un amic que ens recorda i ens escriu, i ens explica mil coses... Un somriure es dibuixa en el nostre rostre. La carta ha estat només la mitjancera, la que ha unit distàncies a vegades molt llunyanes i ha fet sentir un cor al costat de l'altre. Només és un mitjà, però ¿quantes alegries poden néixer a través d'una carta?

El fill que des de la mili escriu a casa, la mare que amb els ulls humits llegeix el que el seu fill sent i viu lluny de la llar i que, enmig l'enyorament sent la joia de sentir-se recordada i apreciada pel seu fill estimat.

Aquell amic que hem conegut en unes curtes vacances, però que el seu país és un altre més enllà de l'oceà; i escrivint-nos podem fer créixer i aprofundir la nostra amistat per més que hi hagi tants quilòmetres i barreres

que ens separin, la carta salta tots els obstacles i vola depressa cap a nosaltres.

Pensem en aquest mitjà de comunicació tan gran que tenim? El sabem fer servir? Es un mitjà tan assequible!

Escriure els nostres pensaments és un plaer i deixar que volin cap a aquell altre cor que sabem que ens comprèn i que ens estima. Quantes cartes m'han encoratjat la vida! Quant d'ànim, quant de caliu, quant d'amor i quant de bé he descobert gràcies a aquest mitjà tan senzill que és la carta.

Núria

Des de Jerusalem

He rebut avui mateix "Catalunya Cristiana". La rebo molt bé i aviat. No sé com dir-vos el gran goig que m'aporteu amb C.C., com també als qui la passo, no tan sols perquè estem en contacte amb allò que passa a casa nostra, que és una gran casa (puix sols per Déu es pot fer el sacrifici de deixar-la), sinó també perquè Catalunya Cristiana ens acsaba de les coses positives que es fan pel món i a la nostra terra cosa tan rara en els diaris. Una altra de les grans troba-

lles és la dels "padrins", que permet que molts que vivim allunyats de la pàtria, gràcies als padrins rebem el setmanari i practiquem la nostra estimada llengua (encara que jo l'escriguí malament), i permeteu a persones generoses practicar llur generositat.

Personalment, després de fer trenta-cinc anys que he deixat la terra catalana mai no havia pogut tenir un lligam tan permanent com el que em procura C.C. i sols Déu sap el bé que em feu i el molt que us dec i agraeixo.

M.ª Rosa

"Déu vos salve, Maria..."

Tan excelsa és la salutació angèlica que em manquen paraules per dir el que vull. El vostre "Impromptu" a Catalunya Cristiana obre el camí, i tot adherint-m'hi de ple convidó a tot-hom perquè assaboreixi la bellesa d'aquella salutació, d'aquell "plena de gràcia" negat i escarnit tan ofensivament. I quin privilegi que tenim els pecadors, de poder ésser assistits per Maria, a qui l'Àngel digué: "El Senyor és amb Vós"!

Josep-Maria Pi

AVISOS I COMUNICATS

GRUPS D'ORACIÓ I D'AMISTAT.- TANDA D'EXERCICIS ECLESIALS, que tindran lloc a la Casa de la Sagrada Família de Vallvidrera, els dies 2 al 7 de setembre, dirigits pel P. Solsona. Per informació, telèfons 217 94 46 i 218 82 44.

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A HOMES.- Del dilluns 12 d'agost, a les 20 hores, al dissabte dia 17, a les 20 hores, a la Casa d'Exercicis "Nostra Senyora de Montserrat" de Caldes de Montbui. Telèfon 865 00 96.

TANDES FEMENINES D'EXERCICIS ESPIRITUALS A LA CASA DE BETANIA (Cornellà de Llobregat).- Durant el mes d'agost: del 5 a l'11, director P. Juan Lucía S.J.; del 12 al 18, director P. Alfredo Muntané, S.J.; del 19 al 25, director, Mn. Jordi Carrera, M.D.; del 26 d'agost a l'1

de setembre, director P. José M.ª Vigo, S.J.. El diumenge dia 18, dia de recés, director, Mn. Jordi Carrera. Inscripcions a Bonavista 37, Cornellà. Telèfon 375 11 02.

INSTITUT DE TEOLOGIA de BARCELONA. Curs 1985 - 1986. És una institució arxidiocesana que ofereix una visió global dels estudis teològics.
— Els estudis duren tres anys
— Les classes són vesperines (de dilluns a dijous)
— Atorga el "Diplomat en Teologia"
INFORMACIÓ I INSCRIPCIÓ
— A partir del 2 de setembre
— De les 18 a les 21 hores
— Carrer Diputació, 231 (edifici del Seminari)
— Telèfon 254 19 63

Consorci de Productes Alimentaris, s.a.

Progrés, 272
BADALONA (Barcelona)
Tel. (93) 398 01 11

EMBOTTITS - PERNILS I FORMATGES

• SAN DALMAY • LIBRA • LOZA • LOS ROMEROS
• VILA-VILA • CIGANDA • NOGUERA • VELAMAZAN
• POSTIGO • EMBUTIDO PARIS • VALDY • LACTEAS
• SAN VICENTE • VALDEMANCHA • COQUEYA

AJUDA'NS A SALVAR UNA VIDA!

- **TELÈFONS DE LA VIDA:**
204 71 11 i 247 31 20
- Centres d'acollida de mares amb problemes.
- Ensenyament de planificació familiar natural.
- Grups de joves PRO-VIDA que promouen una cultura de la vida.

PRO-VIDA

ASSOCIACIÓ PRO RESPECTE A LA VIDA HUMANA

Bonaplata, 42, 1.º T. 204 71 11
08034-BARCELONA

COL-LABORI PERSONALMENT O FENT-SE SOCI

TELÈFONS DE LA VIDA A:

BARCELONA: Bonaplata, 42, 1er. - Tel. 204 71 11
BILBAO: Diputación, 8, 4.º, 13 - Tel. 415 55 19
CÁCERES: Apartat 159 - Tel. 22 68 65
CADIX: Apartat 534 - Tel. 27 96 58
MADRID: Fuencarral, 41, 1.º - Tel. 231 93 15
MÁLAGA: Duquesa de Parcent, 3, 7.º - Tel. 22 18 61
PALMA DE M.: Pza. Sta. Eulalia, 7, 2.º, 3.º - Tel. 21 53 53

PAMPLONA: Apartat 349 - Tel. 26 16 18
OVIEDO: Pérez de Ayala, 3, 1.º - Tel. 25 91 31
SANTANDER: Burgos, 11, 2.º, 2.ª - Tel. 37 64 05
SEVILLA: Asunción, 44, 2.º - Tel. 27 07 80
VALÈNCIA: Marqués de Zenete, 20, 14.º - Tel. 325 72 36
VALLADOLID: San Luis, 8, 3.º Izq. - Tel. 29 94 71
VITÒRIA: Fundadora Siervas, 9, 1.º - Tel. 25 86 94

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padrí o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

JOSEP LLAMAS
535 OSAKA - SHI ASAHI-KU
TAISHIBASHI 1-1-27
JAPAN _____ 11.000 Ptes.

MN. PERE TRAVESET
CATEDRAL
6500 NUEVE DE JULIO
BUENOS AIRES
ARGENTINA _____ 7.750 Ptes.

ALBER FOIX
CASA CALASANZ
3951 ROGERS STREET
LOS ANGELES CA 90063
EE.UU. _____ 7.750 Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms .....

Domicili ..... Tel. ....

Població ..... D.P. .... Província .....

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- taló que adjunto
 gir postal
 domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa .....

Sucursal n.º .....

N.º compte corrent .....

Població ..... Província .....

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població ..... Data .....

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Per manca d'ajuda del Ministeri tanquen 92 col.legis

Un total de 92 centres i seccions de Formació Professional de Barcelona s'han vist obligats a tancar durant el curs 1984-85, per culpa de la política de retalls econòmics i traves administratives portades a terme pel Ministeri d'Educació, segons publica la revista Actualidad Docente, òrgan de la Confederación Española de Centros de Enseñanza (CECE).

El País Valencià i Catalunya promouen el seu turisme

La Generalitat valenciana i la de Catalunya promouen conjuntament les seves àrees turístiques en una campanya que fan per Itàlia. El primer acte l'han fet els consellers Bru i Sanuy a Gènova i els pròxims dies aniran a Torí, Milà, Florència i Roma. Les concessionàries de l'autopista que travessa el Principat i el País Valencià han editat un fulletó turístic en italià que serà distribuït al post fronterer de la Jonquera.

Espanya

TVE condemnada per acomiadament nul

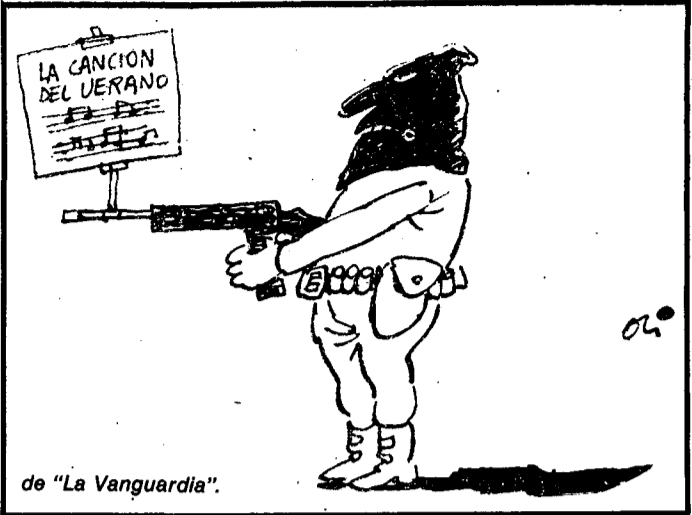
El jutge titular de la Magistratura de Treball número 4 de Madrid ha declarat nul l'acomiadament decretat per Televisió Espanyola, fa un parell de mesos, del periodista Miguel Veyrat, segons ha manifestat aquest últim. L'advocat va ser Julio Gelmes, del quadre jurídic de l'Associació de la Premsa de Madrid.

Veyrat fa afegir que el jutge qualificà la mesura de TVE com a "acomiadament disciplinari", negant que hi hagué abandonament de servei, com afirmava l'empresa i condemnant-la a la seva readmissió i pagament dels seus endarrerits.

Tanmateix, Veyrat va dir que l'acomiadament es va produir quan l'empresa el va destinar a un treball d'inferior categoria a la que ostenta des del seu ingrés a TVE (redactor en cap) i aquesta va negar-se a atendre una petició seva en aquest sentit.

Judici per la compra d'un nen

Sis homes i tres dones seran jutjats a l'audiència de la

de "La Vanguardia".

ciutat de València, acusats de la compra-venda d'un nen i d'ocultació de l'estat civil. El ministeri fiscal sol·licita penes d'un a tres anys de presó per a tots els processats, que en aquests moments es troben en llibertat condicional.

Món

Al golf de Mèxic és construirà la més gran plataforma petrolífera del món

El grup Shell Oil C. per explotar un jaciment d'hidrocarburs construirà una plataforma que pesarà 78.000 tones amb una base de 122 metres d'ample i 146 de llarg i amb una alçada total de més de 500 metres, és a dir 49 metres més que el gratacels més alt del món. La instal·lació estarà acabada a finals de 1988 a 241 km. al sud-oest de Nova Orleans. El jaciment produirà diàriament 50.000 barrils i 90 milions de peus cúbics de

gas. El cost total serà de 500 milions de dòlars.

Baixa el preu del petroli

Mèxic va anunciar la reducció del preu del seu petroli pesat en 1.50 dòlars per barril. El cru pesat maia es cotitzava a 25.50 dòlars per unitat, per la qual cosa actualment es vendrà a 24 dòlars per unitat. La notícia va ser donada a conèixer per l'empresa estatal Petróleos Mexicanos (PEMEX).

Per la seva part, el ministre del Petroli d'Àrabia Saudita, xeic Ahmed Yamani, ha manifestat que els preus del cru podrien baixar per sota dels 20 dòlars el barril, un 30 per cent sobre els preus actuals, si els països integrants de l'Organització de Països Productors de Petroli (OPEP) continuen sobrepasant les seves quotes de producció.

En una entrevista publicada per la revista especialitzada "Petroleum Intelligence Weekly", Yamani afirma que Arabia Saudita no està disposada a ajustar la seva producció petrolífera per compensar la sobreproducció de països integrants de l'OPEP.

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

SERVEIS TERRITORIALS

PROFESSORS D'E.G.B.

CALENDARI D'ACTES PREVISTOS PER A NOMENAMENTS
DE PROFESSORS D'E.G.B. PEL CURS 1985/86

Actes	Lloc	Dia	Hora d'inici
Concurset Barcelona	Casino l'Aliança	5 d'agost	9 h.
Concurset localitats més de 10.000 habitants	Ajuntament	5 d'agost	
Adjudicació prèvia	Casino l'Aliança	13 d'agost	9 h.
Confirmació prop. provisionals	Casino l'Aliança	13-14-16 d'a	9 h.
Elecció plaça prop. provisionals	Casino l'Aliança	16-17 d'ag.	9 h.
Confirmació interins	Casino l'Aliança	24 d'agost	9 h.
Elecció plaça interins	Casino l'Aliança	24 d'agost	9 h.

- El lloc exacte i l'hora de celebració dels concurssets de localitats de més de 10.000 habitants el fixarà cada Ajuntament.
  - En els SS.TT. es faran públiques les relacions de places vacants i participants, així com els terminis de reclamacions 4 dies abans del concurset elecció prèvia i confirmació d'interins.
  - Els actes d'elecció prèvia, confirmació de propietaris provisionals i elecció de propietaris provisionals es farà de forma continuada i en els horaris adequats a partir del dia 13.
  - Les localitats de menys de 10.000 hab. i més d'una Escola en la qual procedeixi celebrar concurset es durà a terme en el Casino de l'Aliança el dia 5 d'agost del 1985, a la tarda.
- Si qualsevol circumstància fes canviar el calendari s'anunciarà en el seu moment.

"Informe sobre la fe", del cardenal Joseph Ratzinger (II)

"El problema no va ser el Concili, sinó les interpretacions que se n'han fet"

Continuen parlant els defensors de la Congregació que Ratzinger presideix. "Circulen eslògans fàcils. Segons un d'ells, el que avui compta és solament l'ortopraxi, és a dir, el "comportar-se bé"; en canvi, tindria valor secundari, quan no alienant, la preocupació per l'ortodòxia, és a dir, el "creure rectament", segons el sentit veritable de l'Esclatua llegida dintre de la tradició de l'Església.

Fàcil eslògan és aquest, per la seva superficialitat, perquè en tot temps, però avui molt més, ¿no canvien radicalment els continguts de l'ortopraxi segons s'entengui l'ortodòxia d'una manera o altra? Per posar un exemple roent, referit al Tercer Món: ¿Quina és la praxi justa per socórrer els pobres de forma veritablement cristiana i per tant efectiva?"

Fa deu anys que Ratzinger escrivia: "El Vaticà II es troba avui sota una llum crepuscular. El corrent anomenat "progressista" el considera completament superat des de fa temps i, en conseqüència, com un fet del passat, sense significació en el nostre temps. Per la part oposada, el Concili és el responsable de l'actual decadència de l'Església i se l'acusa d'apostasia respecte el concili de Trento i el Vaticà I: fins i tant que s'han atrevit a demanar la seva anul·lació o bé una revisió que equivalgui a una anul·lació. Enfront a aquestes dues posicions contraposades cal deixar ben clar, abans de tot, que el Vaticà II es recolza en la mateixa autoritat que el Vaticà I i que el concili tridentí: és a dir, el Papa i el col·legi dels bisbes en comunió amb ell. Referent als continguts, és necessari recordar que el Vaticà II se situa en rigorosa continuïtat amb els dos concilis anteriors i recull literalment la seva doctrina en punts decisius."

Descobrir el Concili

D'ací en dedueix Ratzinger dues conseqüències: "És impossible per a un catòlic estar a favor del Vaticà II i contra de Trento o del Vaticà I. El qui accepta el Vaticà II, afirma al mateix temps la ininterrompuda tradició de l'Església; valgui això per l'així anomenat "progressisme", almenys en les seves formes extremes. De la mateixa manera és impossible decidir-se en favor de Trento i del Vaticà I i contra el Vaticà II. Aquell que nega el Vaticà II nega l'autoritat que sosté els altres dos concilis i els arrenca així del seu fonament. Valgui això per l'així anomenat tradicionalisme, aquest també en les seves formes extremes. La mateixa història de l'Església només pot existir com a unitat indivisible."

No són, doncs, ni el Vaticà II ni els seus documents els que constitueixen problema. Si de cas, a judici de molts —i Ratzinger es troba

entre aquests des de fa temps—, el problema estriba en moltes de les interpretacions que s'han donat d'aquells documents, interpretacions que haurien conduït a certs fruits de l'època postconciliar. El judici de Ratzinger sobre aquest període és tallant: "Resulta incontestable que els últims vint anys han estat decisivament desfavorables per a l'Església catòlica. Els resultats que han seguit al Concili semblen oposar-se cruelment a les esperances de tots, començant pels papes Joan XXIII i, després, les de Pau VI. Els cristians són minories, més que en cap altra època des de finals de l'antiguitat."

De l'autocrítica a l'autodestrucció

"Els papes i els pares conciliaris esperaven una nova unitat catòlica, i ha sobrevingut una divisió tal que —en paraules de Pau VI— s'ha passat de l'autocrítica a l'autodestrucció. S'esperava un nou entusiasme, i amb massa freqüència s'ha acabat en el tedi i el desànim. Esperàvem un salt endavant, i ens hem trobat enfront d'un procés progressiu de decadència que s'ha desenvolupat, en bona mesura, sota el signe d'un presumpte "esperit del Concili", provocant així el seu descrèdit."

Continuava dient Ratzinger fa deu anys: "Cal afirmar sense embuts que una reforma real de l'Església pressuposa un decidit abandó d'aquells camins equivocats que han conduït a conseqüències indiscutiblement negatives." En certa ocasió va escriure: "El cardenal Dopfner deia que l'Església del postconcili és una gran drassana; però un esperit crític afegia que és una gran drassana on s'ha perdut de vista el projecte i on cadascú continua treballant al seu caprici. El resultat és evident. En les seves expressions oficials, en els seus documents autèntics, el Vaticà II no pot considerar-se responsable d'una evolució que —al contrari— contradiu radicalment tant la lletra com l'esperit dels pares conciliaris."

Diu Ratzinger: "Estic convençut que els mals que hem experimentat durant aquests vint anys no es deuen al Concili "veritable", sinó al fet d'haver-se desencadenat a l'interior de l'Església ocultes forces agressives, centrífugues, irresponsables o simplement ingènues, d'un optimisme fàcil, d'un èmfasi en la modernitat, que han confós el progrés tècnic actual amb un progrés autèntic i integral. I a l'exterior, el xoc amb una revolució cultural: l'afirmació a Occident de l'estament mig-superior, de la nova "burguesia del terciari", amb la seva ideologia radicalment liberal de segell individualista, racionalista i hedonista."

"No tornar enrera"

La consigna, l'exhortació de Ratzinger a tots els catòlics que vulguin continuar essent-ho, no és certament un "tornar enrera", sinó "tornar als textos autèntics" de l'autèntic Vaticà II. "Defensar avui la veritable tradició de l'Església significa defensar el Concili. També és culpa nostra si de tant en tant hem donat ocasió (tant a la "dreta" com a l'"esquerra") de pensar que el Vaticà II representa una ruptura, un abandonament de la tradició. Al contrari, existeix una continuïtat que no permet ni retorns al passat ni fuites endavant, ni nostàlgies anacròniques ni impaciències injustificades. Hem de romandre fideïls a l'avui de l'Església, no a l'ahir o al demà, i aquest avui de l'Església són els documents autèntics del Vaticà II. Sense reserves que els retallin. I sense arbitrarietats que els desfigurin."

Crític enfront l'"esquerra", Ratzinger no és de cap manera condescendent amb la "dreta", amb el tradicionalisme integrista representat per l'ancià bisbe Marcel Lefebvre. Diu sobre això: "No veig cap futur per a una posició tal il·lògica i descabdellada. El punt de partida d'aquests integristes és el Vaticà I i la seva definició del primat del Papa. Però, ¿per què els papes fins a pius XII i no més enllà? ¿És que potser l'obediència a la Santa Seu depèn de les èpoques i de les simpaties? Les desviacions de l'"esquerra", representen en l'Església, sens dubte, un ample corrent, però en cap lloc no ha arribat a cristal·litzar-se en un fons comú jurídicament tangible. El moviment de monsenyor Lefebvre, en canvi, és presumptament molt menys ampli, però disposa de convents, seminaris, i d'un ordenament jurídic netament definit. És evident que s'ha de fer tot el possible perquè aquest moviment no degeneri en un veritable cisma, en el qual incorreria si l'arquebisbe es decidís a consagrar bisbes."

Una recepta contra l'anacronisme

La recepta que proposa per "desmuntar" el cas Lefebvre i altres resistències anacròniques sembla reflectir el pensament dels últims Papes, des de Pau VI als nostres dies: "Aquestes absurdes situacions han pogut mantenir-se fins ara gràcies precisament a l'arbitrarietat i la imprudència de certes interpretacions postconciliaris. Mostrem el veritable rostre del Concili i caurem per la seva base aquestes falses protestes."

Sobre la teràpia, uns demanen una major aplicació del Vati-

cà II, fins i tot més enllà dels textos; altres, una menor dosi de reformes i canvis. ¿Com escollir?

Respon: "El meu diagnòstic és que es tracta d'una autèntica crisi que cal vetllar. El Vaticà II és una realitat que s'ha d'acceptar plenament. Amb la condició, tanmateix, que no se'l consideri com un punt de partida del qual cal allunyar-se ràpidament, sinó com una base sobre la qual s'ha de construir sòlidament. A més, avui estem descobrint la funció "profètica" del Concili: alguns textos del Vaticà II, en el moment de la seva proclamació, semblaven avançar-se als temps que es vivien. Aleshores. Després han tingut lloc revolucions culturals i terratrèmols socials que els Papes, en absolut, no podien preveure, però que han posat de manifest que les seves respostes —aleshores anticipades— eren les que exigia el futur immediat. Ve't aquí perquè tornar novament als documents resulta avui particularment actual: posen a les nostres mans els instruments adequats per fer front als problemes del nostre temps. Estem cridats a reconstruir l'Església, no malgrat, sinó gràcies al veritable Concili".

A aquest "veritable" Concili, almenys en el seu diagnòstic, "es contraposà, ja durant les sessions i amb més intensitat en el període posterior, un sediciós "esperit del Concili", que en realitat és el seu "antiesperit". Segons aquest pernicios *Konzils-Ungeist*, tot el que és "nou" (o que es té per tal: ¡quantes antigues heretgies han reaparegut aquests anys sota la capa de novetat!) seria sempre i en qualsevol circumstància, millor que el que s'ha donat en el passat o el que existeix en el present. És l'antiesperit, segons el qual la història de l'Església hauria de començar amb el Vaticà II, considerat com una mena de punt zero."

"No ruptura, sinó continuïtat"

"És necessari oposar-se decididament a aquest esquematisme d'un abans i d'un després en la història de l'Església; és quelcom que no pot justificar-se a partir dels documents, que no fan sinó reafirmar la continuïtat del catolicisme. No hi ha una Església "pre" o "post" conciliar: existeix una sola i única Església que camina vers el Senyor, aprofundint cada vegada més i comprènent cada vegada millor el dipòsit de la Fe que Ell mateix li ha confiat. En aquesta història no hi ha salts, no hi ha ruptures, no hi ha solució de continuïtat. Certament que el Concili no pretengué "canviar" la fe sino reposar-la de manera efectiva. Vull dir que el diàleg és possible únicament sobre la base d'una identitat indiscutible; que podem i hem d'"obrir-nos", però només quan estiguem

veritablement segurs de les nostres pròpies conviccions. La identitat ferma és condició de l'obertura. Així ho entenien els papes i els pares conciliaris, algun dels quals pogué semblar, tal vegada, que es deixaren guanyar per aquell optimisme una mica ingenu d'aquells temps, que en la perspectiva actual ens sembla poc crític i realista. Però si pensaren poder-se obrir amb confiança a allò que de positiu hi ha en el món modern, fou precisament perquè estaven segurs de la seva identitat, de la seva fe. En contrast amb aquesta actitud, molts catòlics, durant aquests anys, s'han obert sense filtres ni fre al món i a la seva cultura, al mateix temps que s'interrogaven sobre les mateixes bases de la fe, que per a molts havia deixat de ser clara."

Obertures "indiscriminades"

"El Concili tenia raó en propiciar una revisió de les relacions entre l'Església i el món. Existien valors que, encara que hagin sorgit fora de l'Església, poden trobar —degudament purificats i corregits— un lloc en la seva visió. En aquests últims anys s'ha fet molt en aquest sentit; però demostraria no conèixer l'Església ni el món qui pensés que aquestes dues realitats poden trobar-se sense conflicte i arribar simplement a mesclar-se. No són els cristians els qui s'oposen al món. És el món qui s'oposa a ells quan es proclama la veritat sobre Déu, Crist i l'home. Superada ja la fe d'"obertures" indiscriminades, és hora que el cristià descobreixi novament la consciència responsable de pertànyer a una minoria i d'estar freqüentment en contradicció amb el que és obvi, lògic i natural per allò que el Nou Testament anomena —i no certament en sentit positiu— "l'esperit del món". És el temps de trobar altra vegada el coratge de l'anticonformisme, la capacitat d'oposar-se, de denunciar moltes de les tendències de la cultura actual, renunciant a certa eufòrica solidaritat postconciliar."

He preguntat al prefecte de la fe: però aleshores, semblaria que tenen raó aquells qui afirmen que la Jerarquia de l'Església pretenia ara una mena de "restauració". Heus aquí la seva resposta textual: "Si per "restauració" s'entén un tornar enrera, aleshores no és possible cap restauració. L'Església avança vers el compliment de la història. No: no es torna ni pot tornar-se enrera; però si per "restauració" entenem la recerca d'un nou equilibri, després de les exageracions d'una obertura indiscriminada al món, després de les interpretacions massa positives d'un món agnòstic i ateu, una "restauració" entesa en aquest sentit seria desitjable del tot, i això de banda, ja es troba en marxa en l'Església."

Del 8 al 19 d'agost

El Papa visitarà set països africans

El Papa Joan Pau II visitarà set països africans en dotze dies, en el que constituirà "el viatge internacional més dur, des del punt de vista del cansament físic a causa de la calor, dels realitzats fins ara pel Pontífex".

Els països visitats seran Togo, Costa d'Ivori, Camerun, República Centrafricana, Zaire, Kenya i Marroc. Començarà el viatge el 8 d'agost i l'acabarà, si Déu vol, el 19 del mateix mes. La sortida de l'aeroport romà de Fiumicino està prevista pel dijous 8, a les deu del matí, i la tornada a la capital italiana, pel dilluns 19, a les vint-i-dues h. Aquest viatge es caracteritzarà pels continus desplaçaments, trobades i discursos. Estan previstos no menys de seixanta discursos i alocucions diverses entre salutacions d'arribada i acomiadament, homilies i missatges. Els destinataris dels seus discursos més incisius seran, com ja és habitual, els bisbes, sacerdots i religiosos; els joves, els polítics, els diplomàtics i els intel·lectuals. Aquesta vegada entre les alocucions més esperades hi haurà les que dirigirà als musulmans, que constitueixen la majoria de les poblacions que trobarà.

La primera etapa del seu viatge serà Lomé, capital de Togo, on està programada per al mateix dijous una ordenació de sacerdots; el divendres presidirà un homenatge a la Verge, i el dissabte, a Costa d'Ivori, consagrarà la catedral de la seva capital, Abidjan.

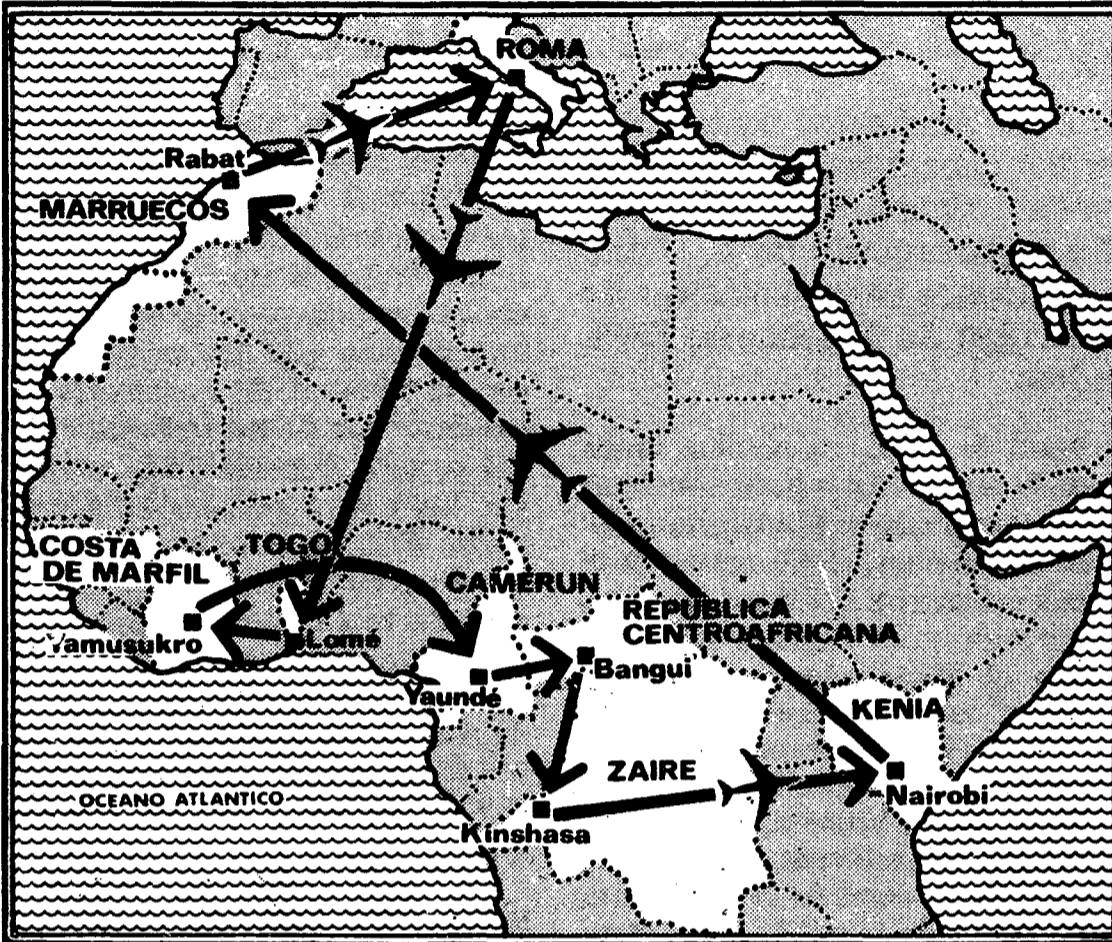
Al Camerun, el Pontífex conferirà els sacraments del baptisme i de la confirmació i donarà la primera comunió; mantindrà una

trobada amb els polonesos residents al país. Al Zaire, el matí del 15 d'agost beatificarà la religiosa zairesina Maria Clementina (de seglar Negapeta Alphonsine Anuarite), martiritzada l'11 de desembre de 1964.

Clausura del Congrés Eucarístic Internacional

A Kenya, la cerimònia més suggestiva serà la missa pels joves, durant la qual presidirà el sagrament del matrimoni entre diverses parelles. A més, clausurarà el 43è Congrés Eucarístic Internacional de Nairobi, inaugurarà l'Institut Superior catòlic de l'Àfrica Oriental i visitarà el centre de les Nacions Unides que s'ocupa a Nairobi dels problemes locals. El Papa arribarà a Kenya el 16 d'agost. El secretari general del Congrés Eucarístic Internacional ha confirmat la presència de més de milió i mig de fidels de tot el món a la capital kenyana amb motiu d'aquest 43è Congrés Eucarístic Internacional. Kenya, amb gairebé 17 milions d'habitants, és, després de Zaire, el país amb més catòlics de l'Àfrica.

També a Kenya, el dia 17 realitzarà una visita privada al parc natural de Masai Mara, a la zona de Keekorok Lodge, com homenatge a Kenya per la seva obra de conservació de la vida natural

Togo, Costa d'Ivori, Camerun, República Centrafricana, Zaire, Kenya i Marroc seran les etapes del proper viatge internacional apostòlic de Joan Pau II, tercer dels que fa al continent africà. Visitarà disset ciutats d'aquests països, alguns dels quals, com Zaire i Kenya, visita per segona vegada.

africana. Durant el recorregut, el Pontífex podrà admirar, entre altres exemplars de fauna africana, els lleons i elefants que viuen en aquest parc nacional. Al Marroc està prevista una trobada amb el Rei Hassan II i una reunió amb els joves islàmics, a l'estadi de Casablanca.

Aquest serà el tercer viatge del Papa a l'Àfrica. La primera vegada fou del 2 al 12 de maig de 1980, i visità Zaire, Congo, Kenya, Ghana, Alt Volta i Costa d'Ivori; el segon cop fou del 12 al 19 de febrer i visità Nigèria, Benín, Gabon i Guinea Equatorial. Entre els objectius més clars d'aquesta

tercera visita apostòlica hi figura, a més de la confirmació en la fe de missioners i comunitats cristianes, la definició clara de la inculturació de l'Evangelí en la realitat dels pobles africans i la clara dimensió ecumènica i fer més estretes les relacions amb els pobles musulmans.

VATICÀ DIA A DIA

Urgeix una "relectura" honesta del pontificat de Pau VI

"L'Osservatore Romano" acaba d'exigir una "relectura" autèntica del pontificat de Pau VI, especialment per tots aquells que "ens els anys 1963-1978, han atacat el seu magisteri i les seves decisions, contribuint sense pietat a transformar en calvari quotidià el seu camí de successor de Pere. "Seria convenient i significatiu —afegeix— l'intent d'una "relectura" honesta del seu pontificat, que no servis per interpretar de manera interessada i per compte propi la història contemporània del papat i, en definitiva, per justificar la pròpia actitud i les baralles contra el seu magisteri i les seves decisions".

Tema per la Jornada Mundial de la Pau, 1986

El Papa Joan Pau II ha elegit per la XIX Jornada Mundial de la Pau, el lema: "La pau, un valor sense fronteres", amb l'eslògan: "Nord-Sud, Est-Oest: una sola pau".

Amb aquest lema el Sant Pare desitja posar en relleu el caràcter universal de la pau, i al mateix temps, fer reflexionar sobre la

Líban: La solidaritat amb Roma

El cardenal Roger Etchegaray, President de la Comissió pontificia "Justícia i Pau", ha visitat el Líban com a representant del Papa. El cardenal ha estat rebut pel cardenal Khoraihe i pels dirigents espirituals musulmans Hassan Khaled (sunita) i Mehdi Chamseddine (xiïta). També s'ha entrevistat amb el cap espiritual Amine Gemayel, que apareix en la fotografia. Finalment monsenyor Etchegaray ha estat rebut pel president del Parlament Hussein Huseijni i el primer ministre Rachid Karamé. Durant la seva estada al Líban, el cardenal Roger Etchegaray ha passat quatre dies a Jezzine enmig dels refugiats cristians.

correlació que existeix entre la sol·licitud per la pau i per la justícia social. Cal que es promoguin aquelles actituds i virtuts que afa-

voreixen l'autèntic desenvolupament, la justícia i la pau: la solidaritat i la fraternitat universal, la col·laboració i el respecte mutu,

la interdependència i l'autosuficiència econòmica.

Lefebvre ordena sis sacerdots més

El bisbe francès, suspès "a divinis" ha ordenat recentment sis nous sacerdots de nacionalitat suïssa, i alemanya en el seminari de Zirkofen, amb els quals la Germania de Sant Pius X sumen ja, en 18 països, 132 sacerdots i 240 seminaristes.

Amb motiu d'aquesta ordenació monsenyor Lefebvre atacà durament l'Església de Roma i el Secretariat per a la Unió dels cristians.

L'octubre passat el Vaticà autoritzà als bisbes la celebració de la missa en llatí segons sant Pius X, amb la condició, però, que els fidels reconeguessin les orientacions del Concili Vaticà II. Econe i el seu bisbe han llançat una campanya furiosa en defensa de la missa en llatí, sense condicions.

El pare Salvini, nou Director de la "Civiltà Cattolica"

La revista dirigida pels jesuïtes italians "Civiltà Cattolica" ha canviat de Director. El pare Bartomeu Sorge, 55 anys, després de 12 anys com a cap d'aquesta revista, que es va fundar l'any

1850, ha estat nomenat per dirigir, a Sicília, un centre d'estudis socials. L'ha substituït el pare Gian Paolo Salvini Milanais, 49 anys, antic responsable d'un centre d'estudis dels jesuïtes del Nord d'Itàlia.

Fonts properes a la Companyia de Jesús han manifestat que aquest canvi pot obeir a una certa simpatia que Salvini manifestava vers la "teologia de l'alliberament", ja que és un profund especialista en problemes llatino-americans.

Lituània: quan la KGB "forma" els seminaristes

El número 64 de la "Crònica de l'Església Catòlica de Lituània" informa sobre les pressions que exerceix la KGB sobre els seminaristes i els candidats al seminari a Lituània.

L'únic seminari, a Kaunas, de 100 seminaristes, una petita minoria ha estat reclousa per la mateixa KGB. Des de fa alguns anys es desenvolupa una formació "no oficial" al presbiterat qualificada de "seminaris clandestins" pel règim. Ordenats clandestinament els nous sacerdots s'arrisquen a la presó. Tal és el cas del pare Jonaskastytis Matulionis, condemnat el gener a tres anys de camp de concentració.

BARCELONA

Ordenació sacerdotal del pare Jordi Mataix i Estada, paül

El dissabte, 13 de juliol i en l'església parroquial de Sant Sever i Sant Vicenç de Paül de Barcelona, fou ordenat sacerdot el pare Jordi Mataix i Estada, de la Congregació de la Missió (Paüls).

La celebració fou presidida per monsenyor Jaume Brufau, C.M., bisbe de San Pedro Sula (Honduras), amb la participació del pare Provincial, Nicolás Mas, del doctor Pere Tena, President de la Facultat de Teologia de Barcelona, i de deu germans de la pròpia congregació religiosa.

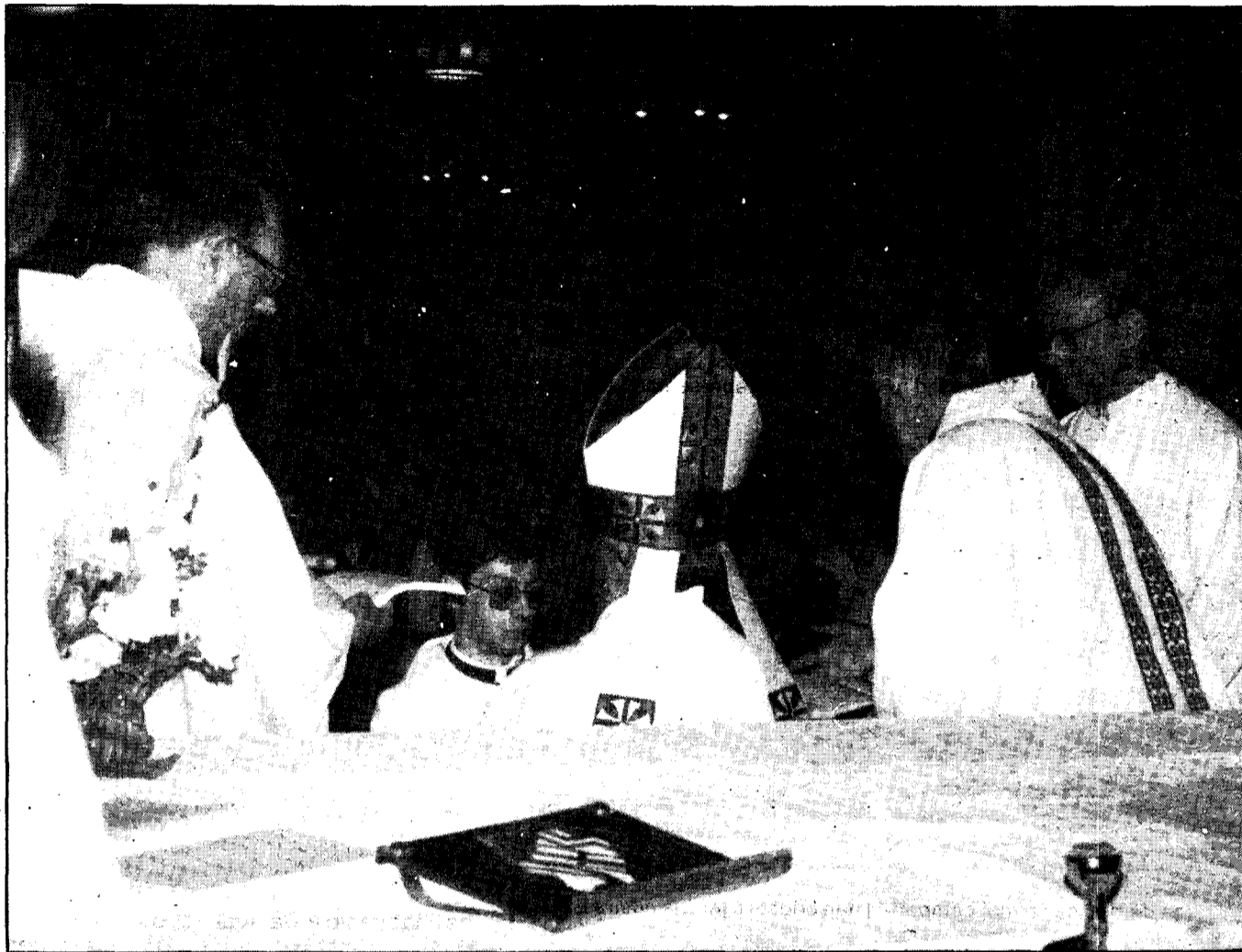
El pare Jordi és fill de l'Hospitalet i té 27 anys. En aquesta diada tan gran per a ell fou acompanyat pels seus pares i familiars, d'un bon nombre de religioses Filles de la Caritat i de Joventuts Marianes Vicencianes de Barcelona, Girona, Reus, Tarragona i València, com també d'un grup de companys d'estudi de la Facultat de Teologia.

Catalunya Cristiana s'ha posat en relació amb el nou sacerdot.

— Què és el que et va moure a fer-te sacerdot paül?

— El servei als pobres i més marginats del món. Freqüentava jo diverses cases i institucions de les Filles de la Caritat, i un dia em digueren: "Llegeix la vida i obra de sant Vicenç de Paül". Ho vaig fer, i em vaig dir: "Perquè jo no? perquè no seguir les petges de sant Vicenç?" "El desig es convertí en una decisió ferma, i avui estreno el meu sacerdoti en la Congregació de la Missió.

D'esquerra a dreta: Dr. Pere Tena, pare Jordi Mataix, monsenyor Jaume Brufau, C.M., pare Nicolás Mas i Joan Sonet, C.M.

— On penses dur a terme els teus propòsits, i "cremar" la teva joventut sacerdotal i missionera?

— El destí a diferents llocs depèn del Consell Provincial que decideix. En tot cas, però, m'agradaria lliurar-me a un dels carismes més significatius de la nostra Congregació: les missions populars. Aquesta forma original d'evangelització fou molt eficaç en temps passats, àdhuc a Catalunya. Certament que

avui cal revisar i potser modificar els mètodes de les missions populars, però les creences encara vàlides i eficaces per revifar la fe de la gent senzi-

lla, tan trasbalsada pels canvis socio-polítics que l'han apagada. Tinc fe i confiança en el futur, en aquella "nova primavera" de l'Església" de

que parlava el papa Joan XXIII. Al pare Jordi no li manca coratge i optimisme.

G.

FETS I CRITERIS

La promoció dels seglars

El Sínode de Bisbes que se celebrarà l'any 1987 tractarà el tema: "La missió del seglar en l'Església i en la societat". Ja ha estat publicat el document preparatori i s'ha enviat a les Conferències episcopals a fi que es comenci a tota l'Església un procés de consultes i d'aportacions per a la preparació d'aquest important esdeveniment.

La perspectiva d'aquest fet m'estimula a presentar alguns elements de reflexió entorn a un dels corrents més importants de la renovació de l'Església en el nostre segle XX la promoció dels seglars.

Durant els últims cinquanta anys, i gràcies principalment al Concili Vaticà II, ha quedat enrera una visió de l'Església massa clerical que molt sovint s'expressava amb l'assimilació "l'Església són els capellans".

Gràcies a la participació dels seglars en l'Acció Catòlica i en altres moviments i associacions apostòliques, gràcies també a una major col·laboració en les tasques parroquials i en altres serveis d'Església, els seglars deixaren de ser membres passius i començaren a sentir-se actius i més responsables en la missió de l'Església.

Sens dubte que va correspondre al Concili Vaticà II el fet històric de proclamar la veritable i plena dimensió del laicat en la missió i en la vida de l'Església.

El 18 de novembre de 1965 el Decret sobre l'Apostolat dels laics fou promulgat solemnement després de la votació amb 2.340

vots positius (placet) i només amb 2 vots negatius (non placet).

Pocs moments després de la promulgació, les tres auditories i els tres auditors rebien de mans del Papa Pau VI el Decret conciliar. Aquell dia el Sant Pare Pau VI podia dir en el seu discurs: "Arribem així al tercer moment, el moment de les resolucions, de l'acceptació i de l'execució dels decrets conciliaris".

Per comprendre el lloc del seglar en l'Església i la seva missió s'ha de tenir present la naturalesa, la missió i l'estructura de l'Església. Ho explica amb claredat el capítol IV de la "Lumen gentium". Es reconeix als seglars un estat de vida, una condició en l'Església que comporta una missió, i de cap manera una situació passiva. Pel baptisme són incorporats a Crist i són fets membres del Poble de Déu.

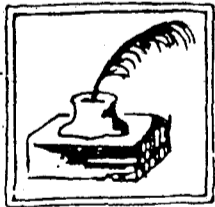
El Concili proclamà una afirmació essencial per entendre l'aspecte específic de l'estat de vida del seglar: "Per la seva vocació, als seglars els pertoca de cercar el Regne de Déu, actuant en les coses temporals i ordenant-les segons la voluntat de Déu... contribueixen des de dintre, com si fossin llevat, a la santificació del món."

Hom té la impressió que passats després de vint anys del Concili Vaticà II encara estem a mig camí. En podem parlar un altre dia.

Ramon Torrella

Arquebisbe de Tarragona i Primat

IMPROMPTU

Els Innocents

El dia primer d'agost del 1985 passarà a la història com el dia en el qual va entrar en vigor la llei sobre l'avortament voluntari, publicada vint dies abans en el Butlletí Oficial de l'Estat.

Ha pogut més el bram de quatre desfermats que l'assenyat consell oposicionista. En resum, un signe evident de decadència.

Aquest primer d'agost hauríem de declarar-lo dia dels Innocents i fer-ne cada any commemoració, perquè el carnatge ordenat pel rei Herodes de trista memòria, perquè no se'l coneix per res més que per la seva barbaritat, serà una petitesa comparat amb els milers d'indensos Innocents que se sacrificaran en l'altar del gaudi sexual i de la irresponsabilitat guarnida cínicament amb supòsits legalitzats que, sense tocar-ne ni una lletra és previsible que assoliran inaudites ampliacions.

Pobre servei s'ha fet al poble espanyol.

Oriol Camps

SOLSONA

Magnífica acollida de la tasca del Servei de Colònies i Grups d'Esplai

Un mes d'agost curull de colònies al Bisbat de Solsona

SOLSONA.— Les tandes de colònies al bistat de Solsona segueixen tenint l'acceptació de sempre, bona prova que duen a terme una tasca necessària per al jovent i les famílies. Aquesta tasca no s'atura pas precisament durant el mes d'agost. Heus-ne ací el calendari i els llocs.

GRUP "FENT CAMÍ" (BERGA).— De l'11 al 20 d'agost. Del 23 d'agost a l'1 de setembre. LLI-NARS (Berguedà).

GRUP COLÒNIES GUARDIOLADA (CERVERA).— Del 4 al 15 d'agost, a GUARDIOLADA (Segarra).

CQUIE (PUIG-REIG).— Del 2 a l'11 d'agost. Del 12 al 21 d'agost. EROLS DE BAIX.

GRUP "BASTARENY" (BAGÀ-GUARDIOLA).— BAGA-GUARDIOLA.

GRUP CORRIOL (SÚRIA).— De l'1 a l'11 d'agost. GUARDIOLA (Berguedà).

Treball de conjunt a Ribera Salada

Les cinc parròquies que componen la Baixa Ribera Salada treballen cada dia més de conjunt, fins a planificar dé comú acord les seves festes. Si a l'hivern fan Pastorets i a la primavera canten Caramelles, ara han programat tot l'estiu, ente celebracions religioses, benediccions de pa i de terme, competicions esportives, trobades de jovent i d'acordionistes, excursions a Banyoles i al Tùnel del Cadí, festes majors, etc., etc. Les

parròquies de Montpol, Ogern, Altés, Castellar de la Pibera i Ceuró, ben lluny d'aquelles rivalitats que temps era temps solien enfrontar els pobles veïns, donen, petites com són, un gran exemple de solidaritat i comunió.

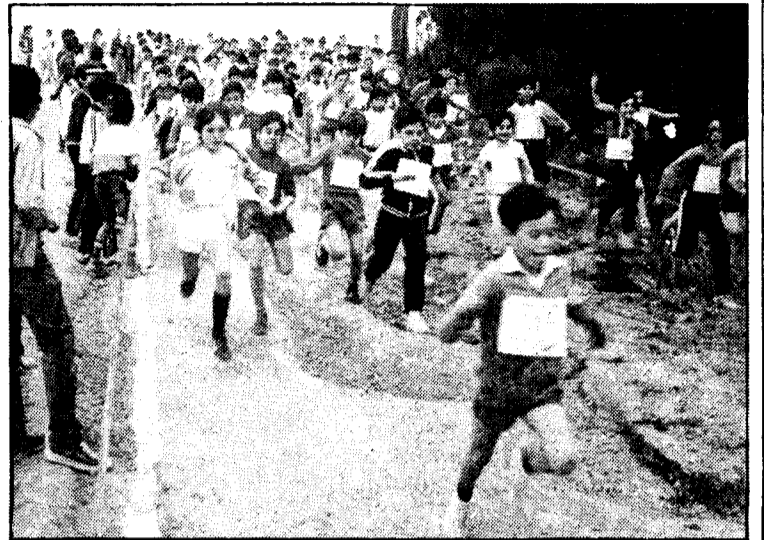
Nou Consell Pastoral Parroquial

SOLSONA.— Aquesta parròquia, després d'elaborar uns nous estatuts i d'informar durant dos mesos els seus fidels, es disposa a crear el nou Consell de Pastoral. En formaran part: els mossens membres de l'equip parroquial, un representant de cada comunitat religiosa ubicada a la parròquia, un representant seglar de cada un dels grups que treballen en tasques pastorals dintre la mateixa comunitat i, a més a més, una dona, un home, una noia i un noi en representació de tots aquells que hi treballen pastoralment sense pertànyer a cap organització.

L'elecció d'aquests últims serà feta democràticament a les misses d'un diumenge determinat. Hom pretén que el nou Consell es constitueixi amb temps suficient de manera que estigui ja en condicions de planejar el curs vinent. Dóna bo de veure com de mica en mica es van creant o renovant arreu del bisbat organismes d'aquests que tant de bé estan cridats a fer a la nostra Església i que, en un futur cada dia més pròxim, han de donar peu al gran Consell Diocesà de Pastoral.

Cooperativisme pràctic a Tàrraga

Sobre aquest tema el senyor Francesc Teixidó, de Bellpuig, tècnic en gestió d'empresa, ha donat un seguit de conferències del dia 17 d'abril al 29 de maig, a la sala d'actes de l'Edifici Parroquial. El curset era organitzat per Càritas Parroquial de Tàrraga, amb vista a solucionar el problema de l'atur, cada dia més greu. L'esperit cooperativista creixent va inventant camins i promovent arreu realitzacions que, per modestes que siguin a vegades, són tota una alternativa de futur al caducat sistema capitalista. D'això, l'amic Teixidó n'és un ferm propagandista entre nosaltres.

Pensant ho bé

Per Xesc Soliu

El cubell o cossi de la roba

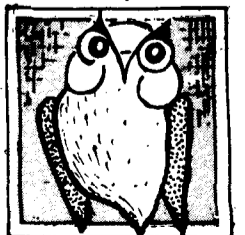
Anteriorment a l'era dels electrodomèstics, el cubell o cossi de la roba era un atuell present en totes les llars. Els més antics eren de fusta i els més moderns de zinc. Abans i ara, quan la persona, neta i polida, abandona l'habitació en la qual, reposant i refent les forces, ha intentat dormir la son, deixa sempre, més o menys endreçat i voluminós, el fardell de la roba bruta. La inspecció ocular de la cambra-dormitori és una primera circumstància per conèixer el tarannà de la persona. Diuen que hi ha qui deixa la roba bruta llençada d'ací i d'allà en un desordenat escampall, fastigós i impudorós. Al meu entendre són persones malcriades que necessiten constantment algú que, amb gran esperit ecològic, vagi darrera seu recollint les seves deixalles. Tot el mó és seu, i els altres que l'endrecin i el netegin. Bé, tots els farcells personals de la roba bruta anaven a parar al cubell.

trigarem encara una bona estona a saber domesticar els electrodomèstics de manera que serveixin realment a la bona convivència i realització de la comunitat familiar, i no per a emmidir-la, trencar-la i dispersar-la. Bé, potser ara se m'ha disparat el fil de la divagació. Tornem al cubell de la roba.

De cara a la bugada, la primera feina, certament no gaire agradable, era la tria, peça, del blanc i del color, del més brut i del no tan brut. Era una mirada, necessàriament comprensiva i amorosa sobre una part ben poc atraient de les debilitats i misèries de tots els de casa. De petit, més d'una vegada, hauria volgut amagar de la mirada de la mare, algun mocador tacat de tinta xinesa, o alguns daixonses o dallonses bruts de quiska. Jo sabia que després, em cantarien justament ls quarenta. Feta la tria de la cubellada, cada bloc de roba rebia el tractament adequat: estovar amb lleixiu, tractar amb blau, etc. Altres atuelles com el rentapeus i alguna que altra galleda entraven aquí en joc.

També el rentar la roba, com altres feines domèstiques, creava llocs de treball. A casa, almenys una vegada a la setmana, venia la "rentadora". Ara penso que devia haver estimat més, gairebé demanar perdó, a aquella bona dona per les mans de la qual, passava setmanalment la meua brutícia. És clar...ella també era mare.

No voldria desvetllar les lres feministes, confessant que, més d'una vegada he pensat que la dona està cridada, d'una manera singular, a humanitzar la vida, en el sentit més genuí de la paraula. I, ¿per què no l'home, em direu? D'acord. Però la feminitat és quelcom, no?. I deu tenir unes característiques significatives, oi? Doncs, ¿per què no mirem, homes i dones, de conjujar harmònicament la nostra acció en tots els camps de la vida, de manera que totes les activitats mirin a fomentar aquell callu humà, sense el qual, la vida esdevé freda, impersonal i cantelluda?.

FINESTRAL DE LA CARITAT

Nens que passen gana, aquí

La notícia publicada en algun diari ha commogut moltes persones: En acabar el curs i tancar els menjadors escolars, molts nens de casa nostra, fills de famílies en penúria econòmica, passaran gana. També, sembla que els rodamón es quedaran sense l'Alberg de Valldonzella.

Les necessitats que publiquem no són totes les que tenim per resoldre. N'hi ha moltes més i tot fa preveure que aniran en augment.

Davant d'aquesta realitat no ens podem quedar indiferents.

159.—Peó de la construcció en atur. Fa temps que no cobra el subsidi. S'ha posat malalt i ha de mantenir tres fills. Per a alimentació li calen 30.000 ptes.

160.—Esposa abandonada amb tres fills. Fa feines però no en té prou per mantenir els nens. Per a aliments urgeixen 25.000 ptes.

161.—Ancià de 71 anys sense cap pensió. Té deutes d'aliments i hospederia. Està en tràmit una sol·licitud del Fons d'Assistència Social. Li urgeixen 30.000 ptes.

162.—Metal·lúrgic en atur i sense subsidi. Té tres fills en edat escolar. Té rebuts pendents de llum que pugen 11.000 ptes.

163.—Esposa abandonada amb dos fills de 14 i 12 anys. El gran necessita ullera per poder corregir un defecte visual. Són 8.000 ptes.

164.—Matrimoni amb cinc fills petits. No tenen feina. Han acumulat deutes que els cal pagar. Per a lloguers endarrerits necessiten: 18.997 ptes.

165.—Senyora gran sens parents propers. Té deutes d'aliments i lloguer que li cal pagar. Només cobra les 11.000 ptes del FAS. Necessita que

se l'ajudi amb 58.000 ptes.

166.—Cap de família en atur. Els únics ingressos provenen de la venda ambulat. Té dos fills, el gran està malalt. Per comprar gènere per vendre li calen 21.000 ptes.

167.—Ancià sol. Només té les 11.000 ptes del FAS. Necessita una prótesi dental que no pot pagar. Són 28.000 ptes.

168.—Matrimoni jove. Viu de la venda ambulat. Necessita ajuda per comprar gènere. Li falten 10.000 ptes.

169.—Senyor solter, disminuït psicològic. Necessita un aparell auditiu que no pot pagar. Són 30.000 ptes.

170.—Pensionista per invalidesa. Té 7 fills entre els 20 i els 5 anys. Els tres grans estan en atur. No cobreixen les necessitats familiars i deuen 15.900 ptes. de llum i aigua.

Preguem els nostres lectors que vulguin col·laborar amb CARITAS, adrecin els seus donatius a: CARITAS DIOCESANA, Plaça Nova 1, Telèfon 301 35 50 Barcelona-2.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convallescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

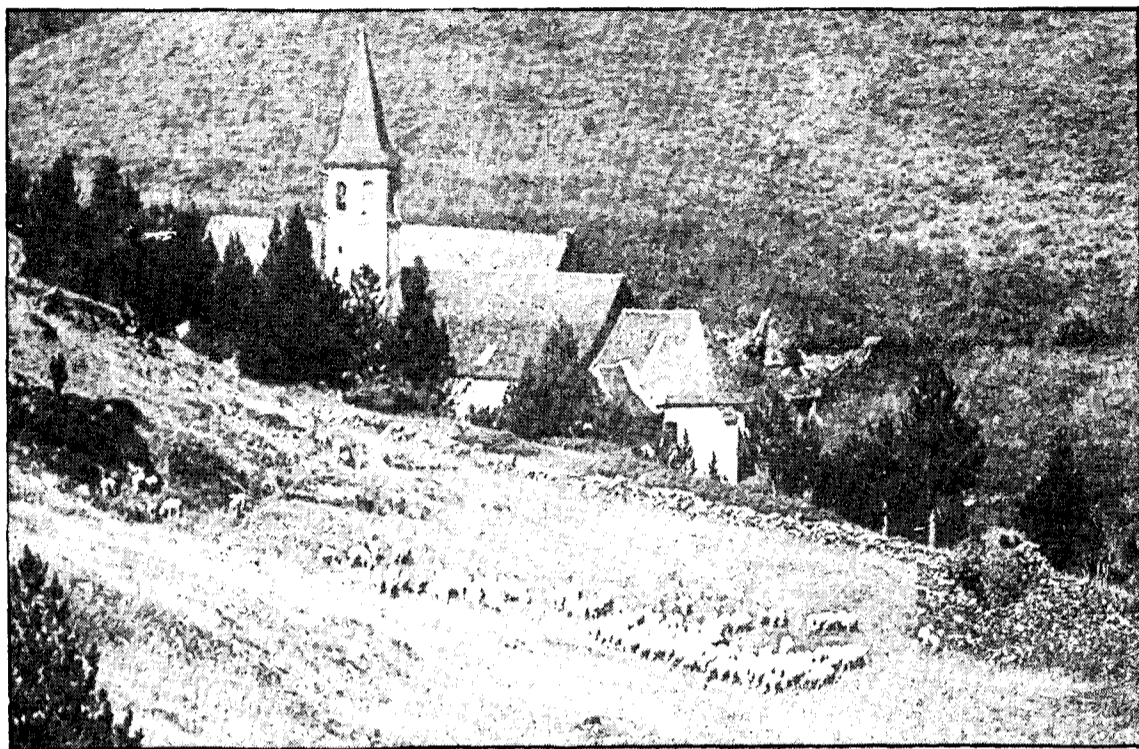
COSM. Equador, 53, ent. 4t. Tels. 239.12 92 - 322 31 82. Pref. Concerta entrevista.

URGELL

A la Vall d'Aran l'estiu és temps d'aplec

Amb l'arribada de la primavera la vida reneix a la Vall d'Aran i les persones, mig empresonades per fred i la neu a les seves llars, malden per sortir al camp i retrobar-se amb la naturalesa i els pobles veïns. Per això amb el bon temps a la Vall d'Aran arriben els aplecs. En el termini d'un mes s'han celebrat tres aplecs en sengles santuaris. El 13 de juny, festivitat de **Sant Antoni de Pàdua**, és festa a Bossost i el poble acudeix a la capella que el Sant té al Portillon. S'hi celebra la missa i els devots compleixen els seus vots, comparteixen el dinar i la gresca. Bossost és precisament la parròquia aranesa que més capelles té en la seva demarcació.

El tercer diumenge de juny Aubert, Betlan i Vilac van en pelegrinatge a l'**Artiga de Lin**, lloc on l'aigua, la roca i els arbres boscosos juguen en bella harmonia. També la devoció dels aranesos hi havia bastit un recer per a la Mare de Déu, però actualment ja no existeix. El dia de l'aplec basteixen un altar provisional, participen en la missa, canten els goigs i comparteixen una diada de festa. Antigament tots els pobles anunciaven la festa dels "Tersons" de Castiero, Marcatosa i Irisa amb un repic general de campa-

El 15 d'agost aranesos, pallaresos i francesos s'apleguen al santuari de Montgarri per invocar "la Reina del Mont Pirineu", en un paratge situat a 1.600 metres d'altura.

nes i s'hi feien presents dues persones per família. Els aranesos recorden amb nostàlgia aquesta festa i desitgen reconstruir un altre cop l'ermita.

El 2 de juliol i el 15 d'agost

són dies de festa al **Santuari de Montgarri**. Aranesos, pallaresos i francesos hi acudeixen per invocar la "Reina del mont Pirineu" en un paratge a més de 1.600 mts. d'altitud. Després d'assistir a la missa,

canten els goigs i participen en una processó al lloc on la tradició senyala que va ser trobada la sagrada imatge. Reparteixen pans beneïts, formatge i vi, segons tradició de l'Aran, com un signe de ger-

manor i recordança de la caritat als pobres i vianants. De retorn, al "oelhs deth Garona", es beneeix el terme i el bestiar que en aquests dies acaba de pujar a la muntanya.

Una representació diocesana al Congrés d'Evangelització

Nou persones de l'Església d'Urgell participaran al Congrés sobre "Evangelització i home d'avui" que tindrà lloc a Madrid del 9 al 14 de setembre. Els treballs del Congrés estan dividits en sectors i els representants diocesans prendran part en els temes següents: Món rural (J. Pujol i J. Tarragó), Cultura i mitjans de Comunicació Social (M. Pal i J.A. Mateo), camp polític i social (F. Casal), Joventut (Ignasi Navarri), Món de la marginació (Lourdes Solans), Educació i ensenyament (Ll. Agustí), i Matrimoni i família (Carles Capdevila). A nivell diocesà tant en el Consell del Presbiteri com en diferents sessions del Consell de Pastoral s'han preparat els temes de reflexió del Congrés.

Les festes d'entre setmana

Les exigències de la productivitat industrial i econòmica de la vida moderna, fa pensar als responsables de la política social d'Europa, en la necessitat de traslladar totes les festes entre setmana al final o al principi de setmana. Un exemple: a Anglaterra, enguany, l'u de maig, que com sabeu, s'esqueia en dimecres, el varen celebrar el diàlluns següent.

Però no sempre els executius econòmics disposen del suficient recolzament polític i popular per decretar els canvis en bé, segons ells, de l'economia privada i nacional. De moment, però, han aconseguit limitar el número de festes d'entre setmana a celebrar per any.

En el calendari vigent, decretat pel Conseller de Treball de la Generalitat hi figuren dotze festes comunes per tot Catalunya, més altres dues que cada poble té dret d'escollir, segons la pròpia tradició o costums.

De les dotze festes autoritzades, aquest any, en trobem tres de color polític, i nou que tenen un fonament religiós, o religiós-popular, si bé com a catòlics, ens dol confessar que, moltes vegades, no tothom les dedica per honrar el sant o el fet religiós, sinó per disfrutar de la "festa", a seques.

Fins els nostres legisladors han estat víctimes d'aquesta contradicció. Per exemple: Sant Joan Baptista, és festiu en el calendari, però molt en temo que el Senyor Conseller no l'ha escollit valo-

rant la grandesa històrica del Precursor, sinó empenyat per les eixordadores disbauxes de la tradicional "revetlla" que s'allarguen fins ben aixecada l'aurora. Llavors, resulta que el modest penitent del Jordà, sense cap culpa, cada any desplaça del calendari de festes el majestuós Corpus, o el seriós Sant Pere, ja que tots tres no hi caben, en el mes de juny, diuen els economistes.

Quina sorpresa ens reserva el calendari pel 1986, que dintre de pocs dies serà signat? Hi quedarà exclòs, també, per raons limitatòries, el Dijous de Corpus, "La Festa de les Festes" com l'anomenava Jacint Verdaguer, el poeta més expressiu del sentiment cristià i català?

Amb dolor pels amants de les Tradicions, suport i expressió de la pietat catalana, el Sol del Dijous més brillant de l'any, i que des del 1320 il·luminava, fulgent, la nostra terra, s'ha eclipsat pel cantó de les terres de ponent, i 665 anys d'història han caigut a l'oblit.

Algú n'interromp, i em diu: —L'amor a l'Eucaristia pot manifestar-se en diferents sentits. Primer: Jesús, en el Sagrari, cada dia espera la nostra visita. Segon: Les Processons (limitades, naturalment, a les exigències del trànsit) tan es poden celebrar en dijous com en diumenge. I tercer, la Diada de la Caritat, que és el signe del Corpus modern, potser s'escau més bé en diumenge que en dijous, que és el dia que la gent acostuma a tenir la cartera oberta.

D'altra banda, algú em replica: —Si els catòlics perdem la il·lusió pel valor tradicional de les festes religioses, correm el risc que gent aagnòstica ho aprofiti per paganitzar-les, començant pel Nadal-popular. En un poble, on les "enramades" són ben arrelades en la vida ciutadana, en el passat Corpus, també varen guarnir els carrers amb catives de flors, però per falta de la "custòdia" hi passajaren un festival profà.

Moltes vegades ho he comentat: Déu ens en guard, que un "governador civil" o un "delegado del trabajo" s'hagués atrevit ens els anys seixanta o setanta a suprimir la "catalaníssima" Festa de Corpus, per raons de productivitat econòmica. La reacció popular hauria estat tan expressiva, sincera i unànime que el malhaurat "governador" o "delegado" hauria fet la fi del Galinsoga.

Fins els que ara malparlen del Papa, llavors freqüentadors de sagristies, el fogar mai prou lloat del catalanisme pur, haurien remogut cel i terra per intentar amb un "bon cop de falç", "trençar les cadenes" d'aquell Corpus, que ara... tant se'ls en dóna. Es que ja no som el què érem, o el què som?

Senyor Conseller del Treball, que a l'hora de signar el decret del calendari de festes us trobeu entre l'espasa i la paret, el poble senzill us pregunta: mai més no serà festa el Dijous de Corpus?

Francesc A. Picas

ESPANYA

D'esquerra a dreta i de dalt a baix, dom Luis María Larrea, bisbe de Bilbao; el seu auxiliar, monsenyor Uriarte; dom José María Setién, bisbe de San Sebastián, i dom José María Larrauri, bisbe de Vitoria.

Document col·lectiu dels bisbes bascos

Eradicar la violència debilitant les seves causes

Aquest és el títol d'un document col·lectiu dels bisbes bascos que han fet públic recentment i que tracta sobre els greus problemes del terrorisme i de la violència. "L'obstinada repetició d'actes terroristes familiaritza la societat amb el crim", afirmen els quatre bisbes del País Basc.

En aquest document col·lectiu hi ha, entre altres, aquestes afirmacions:

—Hem reprovat incansablement la violència armada d'ETA.

—El terrorisme revela irresponsabilitat social i una preocupant degradació del sentit moral.

—Dins el cor de molts bascos hi ha el sentiment, no mancat de fonament històric, que llurs legítimes aspiracions han estat ignorades i reprimides per l'Estat Espanyol.

—L'acció política en favor de la independència d'un poble és èticament acceptable.

—La violència al servei

d'una acció legítima, però no necessària, no es justifica èticament.

—Tots hem d'acatar lleialment l'Estatut d'Autonomia.

—Cap persona ni cap grup pot arrogar-se la capacitat de "jutjar" i "executar" als seus adversaris polítics.

—Tot el conjunt d'accions

violentes d'ETA és mereixedor d'una clara condemna moral. La societat té dret a defensar-se d'aquestes agressions mitjançant les seves Forces de seguretat.

—La lesió de drets humans reforça, en els addictes a ETA, la seva falsa consciència de legitimitat.

MÓN

Està baix el control dels jueus, sense culte per part dels cristians

El Sant Cenacle de Jerusalem serà restaurat

Aquest estiu, el Ministeri de Cultes d'Israel restaurarà el Sant Cenacle de Jerusalem, segons ha manifestat un representant de l'esmentat ministeri, responent a les indicacions aparegudes a la revista catòlica "Tierra Santa", editada pels franciscans, sobre el preocupant deteriorament del Cenacle.

En un article aparegut en l'esmentada revista, es denunciava la negligència i abandonament de les autoritats en la conservació del Cenacle, on —com és sabut— Jesucrist celebrà l'última Cena, instituí el sacerdoci i, on els apòstols, perseverant al

voltant de la Verge, reberen l'Esperit Sant.

El 1552 els franciscans, forçats per la violència, hagueren d'abandonar aquest Lloc Sant, adquirit a preu d'or per la reina Sanxa d'Aragó, i fou transformat en Mesquita, essent prohibit l'accés de cristians i jueus. Actualment sota el control d'Israel, se n'ha obert l'accés al públic, però amb absoluta prohibició de celebrar-hi cap acte de culte. L'estat actual del primer "Santuari Eucarístic" és d'una impressionant desolació, com poden observar els peregrins de tot el món que el visiten.

Cent anys del naixement del pare Lourdes F. Costa i Roca

UN CATALÀ QUE VA FER FEINA ALS ESTATS U

Quedava enrera l'aeroport internacional de El Paso i ens endinsàvem per aquella ciutat plana, immensa i urbanísticament desastrosa, que s'escampa vora el Río Grande, a la mateixa frontera de Mèxic.

Conduïa el "Chevrolet" un gironí empordanès i trempat, P. Peter Caballé, que ha viscut la major part de la seva vida de 75 anys als Estats Units. El sol de la tarda ens donava de cara.

— ¿Veus aquella muntanya allà al fons i una cosa blanca al damunt?

— Sí, vaig respondre jo posant-me la mà sobre els ulls com una visera.

— És la muntanya de "Muleros". I allò blanc és un Crist monumental que domina tres estats i dues nacions. Allò és obra d'un català, monsenyor Costa, ¿n'has sentit parlar d'ell?

— Sí n'havia sentit parlar, abans d'arribar a El Paso. Però tenia curiositat per saber millor qui era aquell català atrevit que havia plantat aquell monument al cim d'aquella muntanya que domina Estats Units i Mèxic, a cavall entre Texas i New-Mèxic.

L'endemà mateix em presentaven Maria del Refugio López, apadrinada de monsenyor Costa i ella s'oferia per acompanyar-me fins al cim de Muleros. Sortíem de bon matí un dissabte, després d'una nit de pluja i de tempesta. El cel era clar i transparent. En sortir de la ciutat, Ma-

ria del Refugio m'ensenyava una pistola:

— Cal anar previnguts, em diu. Aquestes muntanyes són solitàries i desertes. Hi ronda gent indesitjable, que vénen de Mèxic, fugint de la justícia.

— Jo, per esquivar mals pensaments, li pregunto:

— ¿Què recordes de monsenyor Costa, el teu padrí?

— I, mentre el nostre cotxe vermell anava resseguint la vora del Río Grande, m'explica:

— Monsenyor Costa, va néixer a Ripoll el 8 de juliol de 1885. La seva mare havia fet la promesa de posar-li el nom de Lourdes si el nen que anava a néixer sobrevivia al còlera que aterroritzava aquells dies la comarca de Ripoll. Havien mort ja cinc dels dotze germans del noi que acabava de néixer aquell 8 de juliol. El registre civil, però, no va admetre el nom i li varen posar el de Francesc. Als Estats Units, en fer-se americà, va prendre el nom de Lourdes que li havien negat al registre civil de Ripoll. Per això aquí el coneixiem amb el nom de Lourdes F. Costa. Als 12 anys va perdre el seu pare i havien mort també altres germans seus. La mare el necessitava i tot i que volia fer-se missioner dels del Pare Claret, va entrar a estudiar al seminari de Vic. Guardaria, però, sempre el seu desig de ser missioner. I quan, als darrers anys de la carrera, es presenta el bisbe de San Antonio de Texas

al seminari de Vic demanant voluntaris, el jove Francesc Costa s'ofereix junt amb altres dos per anar-hi, doncs hi veu un camp missioner en aquelles terres de Texas. Com altres seminaristes, ha fet la carrera vivint en una casa de pagès a La Plana, anant i venint del seminari, ajudant a les feines del camp i fent repàs a la canalla de la casa. I ha fet també el servei militar a l'Àfrica. Recordant aquells dies de soldat, deia que el ranxo era molt dolent i que s'estimaven més donar-lo als gats, per matar després els gats i fer-ne un bon arroç...

— Ja estava, doncs, ben preparat per la vida missionera que li esperava a Texas...

— I tant! Bona li esperava. Un cop ordenat sacerdot a San Antonio de Texas, és destinat a Marfa, ben bé "west" de Texas, terra de "cow-boys" prop del Fort Davis i tocant la frontera mexicana. A Marfa comença la seva obra evangelitzadora, muntat a cavall com un "cow-boy" més, però amb un gran zel apostòlic i missioner. Després el bisbe el destina a Presidio. Són els anys de la revolució mexicana. La seva rectoria es converteix en hospital de sang, la taula del menjador en taula d'operacions, i ell mateix fa d'ajudant d'operador, sense mirar mai les idees polítiques dels qui demanen ajuda a l'altre costat del Río Grande. A cavall passa constantment dels Estats Units a Mèxic, per atendre espiritualment als pobres mexicans d'un costat i de l'altre.

— Això sembla una novel·la...

— Doncs, no ho és. És història. Un bon dia rep invitació de Pancho Villa, el revolucionari mexicà, convidant-lo a Ojinaga. Els seus parroquians el volen fer desistir: ¿no li prepara una emboscada? Ell, però, sense escoltar-se'ls massa, va a trobar el revolucionari. Pancho Villa li ha preparat un gran convit d'agraïment per l'ajuda donada als de la seva tropa que han passat el riu. I, a l'hora de retornar a Presidio, encara omple de regals al "Padre Panchito", com l'anomena el revolucionari. Però, el "Padre Panchito" no se'n està de dir a Pancho Villa que el que ha fet pels "villistes" ho farà també pels "federalistes", si es presenta el cas, ja que, per ell, tots són iguals, fills de Déu.

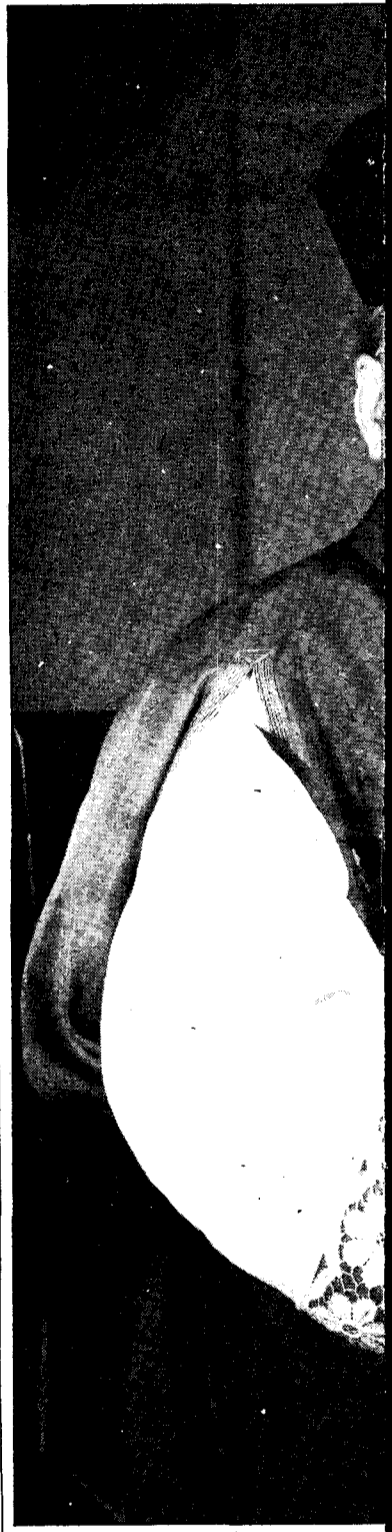
Havíem arribat al "Cañón de los Apaches". Allà havíem de deixar ben sol i ben tancat el cotxe "Chevrolet" vermell en el que havíem vingut. I començàvem la nostra ascensió a peu per la muntanya erma i solitària. Ens esperaven dues hores de camí. Després de la primera embranzida, pregunto a Maria del Refugio:

— Però, ¿i com li va passar pel cap a monsenyor Costa de fer aquest monument a Crist al cim d'aquesta serralada?

— Ella, sense aturar-se, i fent un nus al mocador de coll, em contestà:

— Ja havia mort assassinat Pancho Villa. I monsenyor Costa és destinat el 24 de setembre de 1924 a Smelter, aquest barri de la refinaria de metalls que fa poc hem deixat enrera, després de sortir de El Paso. Era un barri molt pobre, però ell s'hi trobava bé entre els pobres. Aquí hi passa la resta de la seva vida fent un treball ben missioner. I aquí l'any 1933, pensa plantar una creu en el cim de Muleros, com a record del XIX centenari de la Redempció. Primer planta una creu provisional de fusta el 13 de febrer de 1934. Comença a fer un caminet d'accés al pic i el mes de març del mateix any posa una creu de ferro i organitza la primera peregrinació al pic de Muleros, coronat amb la creu. Es van succeir les peregrinacions i les misses de campanya en els altars que s'aixequen a la muntanya. El lloc erm i desert es converteix aviat en un Sinaï de pregàries i manifestacions religioses. Aconseguix del govern dels Estats Units canviar el nom de la muntanya. Des del 7 de novembre de 1935 s'en diu de Crist Rei i així figura a les cartes geogràfiques dels Estats Units. Però monsenyor Costa no en té prou:

vol substituir la creu de ferro per un gran monument a Crist Rei. I el 4 d'octubre de 1937 encarrega a un català —Urbici Soler— el

projecte. El 17 d'octubre es fa la solemne dedicació del monument amb l'assistència de Mns. Ambleto Cicognani, Delegat Apostòlic del Papa, de Mns. Fulton J. Sheen que predica en anglès, de Mns. Joan Navarrete, bisbe de Sonora (Mèxic) que ho fa en castellà, a més d'altres bisbes i prelats.

Seguíem pujant. Ara el camí era més planer. I era un alleujament l'aire fresquet d'aquell matí, 30 de març. Maria del Refugio no es cansava de contar-me coses del seu padrí. Els núvols començaven a coronar la muntanya.

— S'anaven succeint les peregrinacions. L'any 1953 arribaven a ser 65.000 pelegrins. Monsenyor Costa s'hi havia entregat en cos i ànima a aquest moviment espiritual que tenia com a centre geogràfic el monument a Crist Rei en aquesta muntanya. Podia molt bé titular la conferèn-

La tomba on reposen les seves despulles.

MOLTA UNITS

El pare Costa és fill de Ripoll i es va educar al Seminari de Vic.

A la muntanya de Muleros, hi ha un Crist blanc que domina tres estats i dues nacions, obra del pare Costa.

cia que el 3 d'octubre de 1958 donava a Ripoll: "Un ripollés conquista una muntanya para Cristo Rey". Ja seria aquell un dels seus últims viatges a Ripoll. Moria al peu de la seva estimada muntanya el 10 de desembre de 1965. Ara fa vint anys.

Ara, fa 100 anys que va néixer. I ara fa 20 anys que va morir. Per això he volgut recordar aquest català, fill de Ripoll, educat al seminari de Vic, amb vocació missionera, fet un "cow-boy" a Texas, gran sacerdot a El Paso, nomenat Prelat Domèstic del Papa, proposat per a bisbe, ideador i realitzador del gran monument a Crist Rei, convertint la serra de Muleros en un centre d'espiritualitat. Un bon català que, sense fer soroll, va fer molt bona feina als Estats Units.

Eduard Canals

Desenvolupà una fecunda tasca apostòlica en aquelles llunyanes terres.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents

Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

VENEDOR I ADMINISTRATIU INDUSTRIAL.
INEM 37.647.255

ADMINISTRATIVA.
INEM 37.653.965

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ACOMPANYANT
vells o malalts, per dissabtes i diumenges (Contracte mercantil).

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes béns industrials.
INEM 18.809.007.

DIBUIXANT art finalista,
selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

AUXILIAR administrativa
pels matins. INEM 36.980.189.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

DEPENDENTA
administrativa.
INEM 43.463.

TÈCNIC
en mètodes i temps, àmplia experiència. (Contracte mercantil).

PER A DIRECTORA de parvulari o secretària material clínic. INEM.- 37.711.767

ADMINISTRATIU
Polivalent.
Inem 46.100.146.

Varis

REMOLC-TENDA
Combi original danès amb accessoris en venda. Telefoneu al n.º 214 42 01.

LLICENCIADA
Filologia Hispànica s'ofereix per donar classes a col·legis d'EGB BUP FP. Trucar al (972) 33 00 85.

RESIDÈNCIA

Tercera edat benestar per als avis, tracte familiar, alimentació sana, habitacions solellades. Places limitades, preus mòdics, residència continuada per mesos i dies. Tel. 212 74 23. S'admeten reserves.

SENYORETA

amb il·lusió de formar llar catòlica, desitja conèixer noi formal 48-50 anys, catòlic, culte i futur resolt. Escriure a Catalunya Cristiana, referència 122.

DESITJARIA amiatat amb persones formals preferentment si els agrada l'art (pintura, ceràmica) entre 30 i 45 anys. Apartat 628 TARRAGONA.

SANTA MARTA
Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

MINI RESIDÈNCIA
estiu. 25 km. Barcelona. Preus mòdics. Truqueu 9 a 10 matí i 9 a 11 nit. al tel. 236 98 23 - 656 12 87.

PIS
per llogar Ciutat Meridiana. R.L. 3 habs., cuina, bany sol 12.000. Abst. Agen. 212 03 71.

PUERICULTORA
F.P. 2on. grau amb experiència. Telèfon 830 07 50.

Vendes

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

ES NECESSITA
empleada llar del 12 agost al 15 setem. inclusive. Tracte i sou a convenir. Zona Balmes-Roselló. Tel. 253 58 26.

PERE ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

Diccionari Regina

d'us del català

Alfons Tarrida y Muntaner. Emili Pascual y Ferrando

—Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.
—És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.
—Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significats, etc.
—Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.
—Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12 x 17 cms. 608 pàgines.
PVP.: 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, Zon. Barcelona-7

NOM

ADREÇA

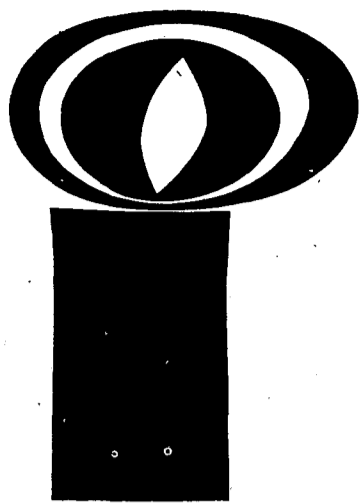
POBLACIÓ

Tel

PREU LÍNIA

50 ptes.	
100 ptes.	
150 ptes.	MES
200 ptes.	
250 ptes.	SETMANES
300 ptes.	
350 ptes.	

Calculeu l'import que heureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions. Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, Zon. Barcelona-7.

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE XVIII DURANT L'ANY

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
Assumpta Maymó

Evangelista Sant Joan.

"JO US FARÉ PLOURE PA DEL CEL"

La sortida d'Egipte fou l'esdeveniment creador d'Israel com a poble. La seva vida i les seves festes en faran constantment referència.

En la reflexió religiosa d'Israel el desert apareix com el lloc privilegiat de la prova. El poble comença a murmurar contra el Déu que té cura d'ells. Voldrien tornar enrera, retrobar les olles d'Egipte; però del desert només se'n pot sortir victoriosos per la Fe i l'Esperança.

Una vegada més, Déu es fa present: el manà serà el signe de la seva sol·licitud.

Jesús en el Misteri Pasqual es donarà ell mateix com a veritable pa de vida.

Lectura del llibre de l'Èxode (16:2-4,12-15)

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: "Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte, quan encara sèiem al voltant de les olles de carn, i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam". El Senyor digué a Moisès: "Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els mando. He sentit aquestes murmuracions del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu, i sabreu que jo, el Senyor, sóc el vostre Déu". Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatilles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaí, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho, es deien l'un a l'altre: "Man-hu", que vol dir, "¿Què és això?" Perquè no sabien què era. Moisès els digué: "Això és el pa que el Senyor us dona per aliment".

"EL SENYOR ELS DONÀ EL SEU BLAT CELESTIAL"

El salm 77 és la història d'un poble en marxa. De pares a fills es transmeten les festes del Senyor: "Déu va fer ploure el manà, el do del seu blat celestial". És la intervenció salvífica del Pare en la vida dels homes, que tindrà la seva plenitud en Jesucrist.

Cantem amb el salmista la fidelitat, la paciència, la misericòrdia del nostre Déu que segueix obrant meravelles en la història.

Salm 77:3-4bc,23-24, 25 i 54 (R.: cf.24b)

El que vam sentir i aprendre,
el que els pares ens van contar,
no podem amargar-ho als nostres fills,
i que ells ho contin als qui vindran.
Són les gestes glorioses del Senyor.

R.: El Senyor, els donà el seu blat celestial.

Ell donà ordres als núvols
i obrí els batents del cel,
perquè plogués l'aliment del manà,
el do del seu blat celestial. R.

I els homes van menjar el pa dels àngels,
les provisions abundants que els enviava.
Els introduí al seu clos sagrat,
a la muntanya que el seu braç els conquerí. R.

Si coneguéssiu el do de Déu

Tota la litúrgia d'aquest diumenge és una crida a la Fe. L'experiència del desert és sobre tot, l'experiència de la providència divina que guia el seu poble fidelment, cada dia, segons les necessitats de cadascú, sense permetre que l'home per si mateix faci càlculs sobre el seu demà. El Manà ensenya a l'Israelita a ser "pobre".

El desert ens parla també de la fidelitat de l'home. Una vegada s'ha pres una decisió, cal ésser fidel; quan s'ha ofert un regal no es pot retirar l'ofrena. Solament amb aquestes condicions es pot assaborir la presència de Déu en la fidelitat. Però a l'home li costa la fidelitat del desert on es impossible amagar la inseguretat; on no és previsible el més essencial, on tot convida a lliurar-se a l'exclusiva benevolença de Déu.

Quan la llei de Moisès es desvincula del règim de la fe, automàticament entra en un procés de degradació, es multipliquen les prescripcions i els escribes substitueixen els profetes. La fidelitat de la fe deixa pas al legalisme. En l'evangeli de Joan, Jesús s'hi revela un meravellós pedagog. En un primer temps parteix de les necessitats concretes de l'home i de les seves aspiracions: l'aigua que la samaritana va a pouar, el pa multiplicat, que fa viure sempre, la llibertat que ofereix als qui volen ser els seus deixebles ("si romaneu en la meua paraula sereu els meus deixebles, coneixereu llavors la veritat i la veritat us farà lliures"). Parteix d'aquestes aspiracions humanes per transcendir-les a una revelació més alta.

Aleshores, sovint, una intervenció dels oients manifesta que s'han quedat en un pla molt humà: "Dóna'm

d'aquesta aigua perquè no hagi de venir més a pouar..." "els nostres pares menjaren el manà i moriren..."

Ara Jesús pot passar al segon temps, revelar el sentit espiritual d'aquestes aspiracions: "L'aigua que jo dono raja per a la vida eterna..." "El veritable pa és la meua carn..." Com en l'Èxode, però amb més plenitud, hi veiem Déu a la recerca de l'home. Déu volent en Jesucrist trobar-se amb l'home.

Jesús revela el Pare per la seva paraula, però igualment per les seves obres, els seus miracles, o més ben dit, per respectar el vocabulari joanenc, els seus "signes". No prodigis per deixar admirada la gent, sinó obres que no tenen sinó una sola finalitat: manifestar l'"obra" que Jesús ve a accomplir aquí a la terra: la salvació dels homes.

La Pasqua de Jesús, el pas dolorós de la creu a la glòria, s'ha fet una vegada per totes, però Crist vol fer-hi passar en el curs de la història, tots els homes.

La conversió és acceptar conscientment i lliurement de deixar-se arrossegar pel dinamisme de l'Esperit, "seguir" Jesús, "escollar-lo", "servir-lo", "guardar els seus manaments"... Així ens identifiquem amb la seva Pasqua. I la Litúrgia amb els seus sacraments farà present fins a la fi dels temps aquesta Pasqua única.

Pel Baptisme ens és donat aquell esguard nou que ens permet amb els ulls de la fe reconèixer el Fill de l'Home i poguer exclamar: CREC, SENYORI VÓS SOU EL PA QUE DONA LA VIDA.

"PORTEU UNA VIDA JUSTA, BONA I SANTA DE VERITAT"

Pau, després d'una llarga dissertació sobre la unitat dels cristians (Ef 4,1-16), exhorta els creients a allunyar-se del paganisme, a adherir-se a la veritat que és Jesús.

Creure en Jesús comporta acceptar el missatge de l'Encarnació, de la seva Mort i Resurrecció i fer-ne vida en nosaltres. Per això ens dirà: Despulleu-vos de l'home vell, revestiu-vos de Crist, sigueu en ell la nova Humanitat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (4:17,20-24)

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après no és res de tot això. ¿No us l'han predicat tal com és? ¿No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despulleu-vos d'aquesta naturalesa envellida; els desigs que la sedueixen la porten a la seva pròpia destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

"JO SÓC EL PA QUE DÓNA LA VIDA"

Després de la multiplicació dels pans, Jesús detuig la multitud que el vol proclamar rei. La seva hora no ha arribat encara. Molt més enllà de l'espera jueva, Jesús es manifesta per les seves obres, com essent u amb el Pare. Mostra el seu origen diví i la consciència que en té.

Jesús s'afirma Pa de Vida, realitzant en ell la perfecció del do que ofereix als homes que creuen.
Creure en ell és participar en la veritable Vida.

Evangeli segons sant Joan (6:24-35)

En aquell temps, quan la gent veié que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús a Cafar-Naúm. Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: "Mestre, ¿quan hi heu vingut, aquí?" Jesús els respongué: "Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dóna la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal". Ells li preguntaren: "¿Què hem de fer per obrar com Déu vol?" Jesús els respongué: "L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat". Li contestaren: "¿Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? ¿Quines obres feu?". Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Escriptura: «Els donà el seu blat celestial». Jesús els respongué: "Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dóna el pa que és realment del cel perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món". Li diuen: "Senyor, doneu-nos sempre aquest pa". Jesús els diu: "Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set".

CALENDARI

Diumenge, 4 d'agost. XVIII del temps ordinari. Sant Joan M.ª Vianney, patró de la clerecia i Santa Perpètua, màrtir.

El sol surt a les 4,48 i es pon a les 7,05 (hora solar). Festa major a Argenton, Pals i Poboleda.

Dilluns, 5 d'agost. Mare de Déu de les Neus. Sant Osvald, rei i Santa Afra, màrtir.

Festa major a Betlan, La Molina, Port de la Selva i Vilanova i La Geltrú.

Dimarts, 6 d'agost. La Transfiguració del Senyor. El Santíssim Salvador. Els Sants Just i Pastor, germans màrtirs.

Festa major a Golmés, Os de Balaguer, Peratallada i Sant Just Desvern.

Dimecres, 7 d'agost. Sant Sixte II, papa màrtir; Sant Gaietà fundador i Sant Albert de Sicília, fundador.

Festa major a Riells.

Dijous, 8 d'agost. Sant Domènec de Guzmán, fundador; Sant Ciríac i Sant Llarg, màrtirs.

Divendres, 9 d'agost. Sant Romà, màrtir i Sant Domicià, bisbe.

Festa major a Sisquer.

Dissabte, 10 d'agost. Sant Llorenç, diaca màrtir. Sant Deodat, jornaler i Santa Astèria, verge.

Festa major a Bescanó, Castelló d'Empúries, Coldejou, Gratallops, Massanet de la Selva, Preixana, Sant Climent de Llobregat, Sant Llorenç de Morunys i altres pobles.

.....

Refranys de pescadors

Si bufa llevant
continua pescant.
Si fa tramuntana
no pescaràs en una setmana.
Qui vulgui pescar
ha de matinar.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

4 d'agost. Diumenge XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Ex 16,2-4.12-15, S 77, segona Ef 4,17.20-24, tercera Jo 6,24-35.

5 d'agost. Dilluns de la setmana. XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Nm 11,4b-15, S 80, segona Mt 14,13-21.

6 d'agost. Dimarts. Transfiguració del Senyor. Lectures: Primera, Dn 7,9-10.13-14, o bé: 2Pe 1,16-19, S 96, Mc 9,2-10.

7 d'agost. Dimecres de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Nm 13,2-3a.26-14,1.26-30.34-35, S 105, segona Mt 15,21-28.

8 d'agost. Dijous de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Nm 20,1-13, S 94, segona Mt 16,13-23.

9 d'agost. Divendres de la setmana XVIII de durant l'any. Lectures: Primera, Dt 4,32-40, S 76, segona Mt 16,24-28.

10 d'agost. Dissabte. Sant Llorenç, diaca i màrtir. Lectures: Primera, 2C 9,6-10, S 111, segona Jo 12,24-26.

HOMES I INSTITUCIONS

Després de llargues jornades de reflexió i de treball

Cloenda del Capítol General de l'Escola Pia

Pares capitulars davant el col·legi major pare Scio. A primera fila, al segon lloc començant per l'esquerra, el pare Josep Maria Balcells, nou General de l'Orde i ex-Provincial de Catalunya.

"Malgrat els reptes del futur i les no poques dificultats, cal que l'Escola Pia miri confiada la seva realitat i cerqui en l'Evangeli els nous camins a seguir", digué el nou General de l'Escola Pia, Josep Maria Balcells — fins ara provincial de Catalunya — en la cloenda del Capítol General de l'Orde, celebrada a Salamanca el dissabte 27 de juliol.

Segons el pare Antoni Tort, cap de l'organització tècnica, el gruix del treball capitular s'ha centrat en revisar i refer les Regles a la llum del nou Codi del Dret Canònic. Cal destacar, però, que es formaren diverses comis-

sions per analitzar altres realitats pertanyents a l'Orde. Aquestes han elaborat uns documents interns que assenyalen les línies a seguir per l'Escola Pia en els anys vidents. Aquests documents són quatre: Missió i pastoral, Els laics i l'Escola Pia, Les nostres vocacions i Presència escolàpia a les comunitats parroquials.

Una nota que ha fet diferent aquest Capítol General dels anteriors ha estat la presència d'alguns laics que han explicat als pares capitulars la seva experiència a partir del contacte amb l'Orde. Per part de Catalunya ha intervingut el senyor Eugeni Romeu,

director del col·legi de Mataró, que ha parlat de la seva tasca com a director d'una escola religiosa i de la importància que la integració dels laics en els càrrecs de direcció té de cara al futur.

Una altra nota curiosa ha estat l'assistència dels joves escolapis espanyols del juniorat en nombre de 26, bo i aprofitant que han celebrat a Salamanca una setmana de reflexió i convivència. Han explicat als capitulars com viuen, a les diferents províncies, la realitat del juniorat així com el fet de ser juniors, aportant dades interessants i un xic de simpatia.

Ferran Mateos i Planas

D'ACÍ I D'ALLÀ

El ressentiment, obra de la carn (Sant Pau)

Em fa l'efecte que actualment no s'estudia a fons l'home i que tenim per superats aquells tractats que ens mostraven l'home tal com sent dintre seu, com si ens trobéssim en estat d'innocència. Té el cor llòbreg aquell que no domesuca el ressentiment que sent quan l'altre ha aconseguit allò del qual ell no n'ha sigut capaç, com és ara, guanyar-se fàcilment l'estimació o ser extens el seu camp d'influència. Condolguem-nos amb aquell a qui la naturalesa ha donat excessiu vigor imaginatiu que el turmenta amb el ressentiment. Les rels malignes del ressentiment s'assecarien si no trobessin per absorbir substància en l'egoisme.

Pere Campàs Bonay
Monestir de l'Estany

Nous textos de litúrgia en català

La Comissió Interdiocesana per a la versió dels textos litúrgics al català comunica que acaba de publicar el nou "Ritual de la Iniciació Cristiana d'Adults". Se'l pot trobar a les Llibreries de costum. Aquest ritual serà cada dia més necessari i més útil. A més del ritu propi del baptis-

me d'adults, proposa tot el camí a seguir cap a la fe baptismal a través d'un catecumenat complet. Conté així mateix el ritu del baptisme i la preparació dels infants en edat escolar que pot contribuir a millorar la preparació a la Primera Comunió. Molts dels elements d'aquest ritual:

oracions, lectures, lliuraments, poden ser uns bons auxiliars en la preparació a la Confirmació dels adolescents i dels joves.

La Comissió recorda encara que fa poc que publicà els nous rituals "Ritual dels Ordes Sagrats i dels Ministeris" i el "Ritual de l'Eucaristia".

LA BÍBLIA A L'ABAST

Moderns?

Va bé consultar assíduament el diccionari. Conèixer correctament el significat i el valor dels mots ajuda al diàleg i propicia l'entesa. Desgraciadament, però, hi ha massa gent que s'acosta als mots tangencialment i en treu el que volen dir només per referència. És una manera com una altra de peresa —o si ho preferiu, de probesa— mental, que ens perjudica a tots. "Modern: Del temps present o dels temps veïns al nostre". Fabra dixit. Tots volem ser d'avui. Gent del temps present. Tot i que hi ha també molta gent —potser més que la que ens imaginem— que senten nostàlgia dels temps passats i no acaben de desaiixir-se'n. També hi ha agosarats, que es comporten com si ja fossin als temps futurs. Són els entusiastes de la praxi-ficció. Només es pot ser modern vivint del tot el temps present, que no ha sortit com un bolet fantasiós al mig de les arenes del desert. Som d'avui, però venim d'ahir. Naveguem cap al futur. Però el nostre mar és l'ara. La modernitat no consisteix en anar pel món com si tots fóssim orfes de pare i mare i apàtrides per naixement. Tampoc no reposa sobre el fonament de la cabriola perpètua. Tot això no és modernitat. Simplement és ximpleria. Manca de criteri. Demostració d'immaduresa. **Us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen** (v. 17). Sant Pau ens exhorta a ser moderns de debò. A deixar definitivament aquelles

La modernitat cristiana

(Ef 4:17.20-24)

situacions antigues que ja han estat superades. I que, quan ens entestem en persistir-hi, és quan demostrem que som "carrosses", al marge de l'edat o de la imatge física que donem. **Tenen l'entendiment ofuscat, viuen com forasters a la vida de Déu, per culpa del seu desconeixement, de l'enduriment del propi cor; insensibles com són al pudor, s'han donat a la disbauxa, fins a cometre àvidament tota mena d'impureses** (vv. 18-19). La veu de sant Pau és moderna. Avui té un sentit ben ple i actual. Qui són els moderns? Els qui passen de Déu i de la recerca de la fe? O els qui tenen el "seny" de la creença en Jesucrist que guia la seva vida? L'exhortació paulina surt al pas d'un possible enlluernament perquè no ens deixem enganyar.

El Crist, principi de modernitat

El fonament de la veritable modernitat és Jesucrist ressuscitat. La resurrecció de Jesús ha capgirat la història humana. Se'ns enduu a tots i marca una nova

manera de viure: la dels que viuen en cristià. Cal llegir i rellegir el c. 15 de la primera carta als corintis. Els qui no creuen en la resurrecció de Crist i nostra, són uns antiquats, no són d'ara. Per això no encerten el camí de la verdadera modernitat. I els cristians no som estranys a aquest perill. Més encara, massa sovint caiem en una escandalosa contradicció:

confessem creure amb la boca, però les nostres obres neguen les paraules del credo. I anem adelarats darrera modernitats que sols són una ganyota estrafeta de la verdadera modernitat. Aparença superficial i res més. **Però el Crist, tal com vosaltres heu après, no és res de tot això** (v. 20). El Crist autèntic. Alerta amb la nostra manera de predicar. Amb la nostra manera de fer catequesi. Amb la predicació del nostre captivament. La veritable fe és el fonament de l'autèntica moral del cristià. **No us l'han predicat tal com és? No us han ensenyat la veritat sobre Jesús?** (v. 21). Dues preguntes que són un repte a tots els qui "hem" d'ensenyar la veritat sobre Jesús:

Papa, bisbes, preveres, catequistes, pares, mestres... D'una manera o altra tots els cristians. ¿No ens hem preguntat mai com és que en aquests temps nostres —en els temps moderns— tanta gent sobretot jove, "passa" de Déu i de la fe? Què és el que els prediquem? Si és que els prediquem alguna cosa! Certament no vivim en el temps dels màrtirs —dels testimonis valents de la fe—.

Sigueu moderns de debò

Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despul·leu-vos d'aquesta naturalesa envellida; eis desigs que la sedueixen la porten a la seva pròpia destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat (vv. 22-24). La paraula de Déu sempre és moderna i ferment de modernitat. Es quan nosaltres no l'acollim, o no la seguim, que degenerem cap a l'obsolet i ens convertim en el trist espectacle d'una mena de parada d'antiquari, a la qual ens hi acostem cercant rareses d'altres temps. Ens fa falta la valentia de la fe. Treure'ns del damunt la por als temps actuals i viure amb estil d'ara la novetat que Crist ens ha portat amb la seva resurrecció. Els veritables moderns som els cristians. Quan som seguidors fidels del Crist tal com és.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

27 - Jean B. Perrin: La realitat dels àtoms

Avui farem un parèntesi en la nostra exposició. Fins ara hem parlat de l'àtom i de la seva estructura tal com indirectament se'ns apareixia per certs efectes físics o químics. Però, és clar, la realitat de l'àtom, els electrons que hi giravolten i els protons i neutrons del seu nucli no han estat vistos directament per ningú. Ni el propi àtom en conjunt no es pot arribar a "veure" en el sentit propi del mot. I a l'any 1908 encara no se sabia quines eren exactament les dimensions d'un àtom. Podem, doncs, creure que realment existeixen els àtoms tal com ens diuen els físics?

La incredulitat de F. W. Ostwald

La pregunta que acabem de fer ara, a l'any 1985, és clar que té per resposta l'afirmativa, perquè són tantes, tantíssimes, les experiències que convergeixen a una mateixa estructura de l'àtom, que seria caure en un excès d'irracional dubtar del que tots els científics tenen per cert, encara que un profà no sigui capaç de copsar plenament la força dels seus arguments. Però al començament de les recerques sobre l'àtom sí que hi havia encara motius de dubte. Quan Dalton va publicar el 1808 el "Nou sistema de filosofia química" no

tenia arguments prou sòlids per demostrar l'atomisme d'una manera incontestable; per això, encara que per la seva coherència interna la majoria dels químics van acceptar aviat aquella teoria, hi hagué també qui no hi va estar d'acord i l'oposició va durar anys. Un dels oponents fou Friedrich Wilhelm Ostwald (1853-1932), home per altra banda ben benemèrit de la ciència.

Ostwald va néixer a Riga (Letònia) i va estudiar a Dorpat (Estònia). Del 1881 al 1887 va ésser professor a la universitat de Riga, i després va passar a la de Leipzig (Alemanya) on romangué fins al final de la vida. Ell fou dels pocs que acceptaren de seguida la tesi d'Arrhenius de la dissociació iònica dels electrolits, va ser qui fundà amb col·laboració amb Van't Hoff la primera revista de física química i va analitzar en què consistia la catàlisi química —que accelera la reacció baixant l'energia d'activació— cosa que li valgué el premi Nobel de química de 1909.

Però Ostwald, ferm en el seu principi que la química ha de reduir els seus estudis als fenòmens que es poden medir, va ésser molt de temps un contradictor inconvertible de la teoria atòmica, que considerava com una ficció convenient, però no més ficció i no realitat. Aquesta incredulitat li durà fins al 1908,

quan els experiments curiosisims de Perrin van mostrar la indubtable existència dels àtoms.

El moviment brownià: Einstein i Perrin

L'any 1905 el jove Albert Einstein va enviar a la revista "Annalen der Physik" aquells tres articles que tant havien de fer avançar la ciència: en un exposava la hipòtesi de la naturalesa corpuscular de la llum per explicar l'efecte fotoelèctric, en un altre establia els fonaments de la teoria de la relativitat i en un tercer feia referència a com calia explicar el moviment brownià. Aquest moviment és el de les partícules col·loïdals immerses en un líquid, que s'agiten en totes direccions amb canvis bruscos constantment. Havia estat observat per Robert Brown (1773-1858) el 1827, i d'aquí el nom de brownià. Einstein, doncs, pressuposant que és l'agitació tèrmica de les molècules del líquid la causant d'aquest moviment, en dedueix una fórmula que relaciona el valor mitjà dels quadrats dels desplaçaments de les partícules amb la temperatura i la viscositat del líquid i amb el diàmetre de les partícules i el nombre d'Avogadro.

El francès Jean Baptiste Perrin (1870-1942), doctor en física per l'École Normal Supérieure de París el 1897 i profes-

sor de físico-química de la universitat parisenca del 1910 al 1940, és dels científics que s'han interessat més per l'estudi de l'àtom. El 1895 ja defensà que els raigs catòdics eren partícules negatives, abans del descobriment de Thomson.

Perrin va veure que en l'equació einsteiniana del moviment brownià hi tenia un bon instrument per trobar el valor del nombre d'Avogadro i en conseqüència les dimensions de la molècula d'aigua i dels àtoms que la componen. N'hi haurà prou amb medir els desplaçaments d'un gran nombre de partícules en un temps determinat. La cosa no era senzilla: calia comptar, mirant pel microscopi, el nombre de granets de resina suspesos en una gota d'aigua i fer-ne l'anàlisi dels moviments. Aquells moviments demostraven que les molècules de l'aigua estaven agitadaes corrent en totes direccions per causa del calor i arribaven a sacsejar els granets de resina.

El nostre home va repetir moltíssimes vegades les seves observacions, amb distintes classes de resina, amb molècules de sucre, amb altres substàncies, canviant també el dissolvent, posant glicerina en comptes d'aigua... I tots els resultats confluïen cap al mateix valor, que era aproximadament: $6,1 \cdot 10^{23}$ (avui dia medi-

cions encara més precises han donat el valor: $6,02257 \cdot 10^{23}$). Això vol dir que en 18 grams d'aigua hi ha més de 600.000 trillions de molècules. O si voleu, que en un dau de ferro de 19 mm d'aresta s'hi conté el mateix nombre d'àtoms d'aquest metall; això vol dir que si els posseïssim en línia recta un al costat de l'altre farien una fila de 900 vegades la distància Terra-Sol; i això que el diàmetre d'un àtom de ferro és de només 23 cent-milionèsimes de mil·límetres! Se'n necessiten més de deu milions per fer un rosari atòmic que travessi diàmetralment el punt de la lletra i, impresa aquí.

Perrin va escriure un llibre, "Les Atomes", el 1912, del qual es feren moltes edicions i reedicions; l'última és del 1939. En el pròleg de la 1ª edició ja hi escrivia: "Un temps vindrà potser en què els àtoms, per fi directament percebuts, seran tan fàcils d'observar com avui dia els microbis. L'esperit dels atomistes actuals es retrobarà aleshores en aquells que hauran heretat el poder d'endevinar, darra la realitat experimental esdevinguda més vasta, alguna altra estructura amagada de l'univers". Sembla que Perrin ja entrelluqui la moderna teoria dels quarks...

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

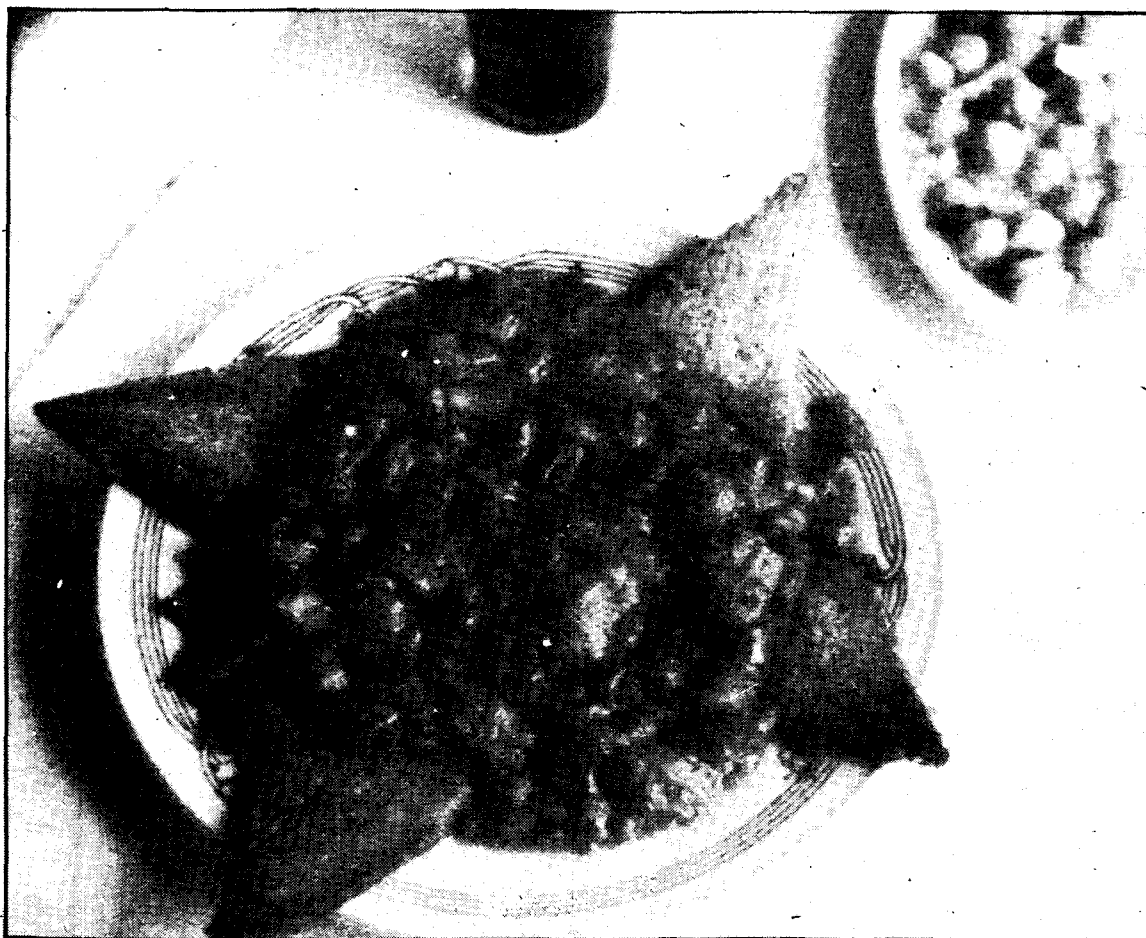
Menjar: de la senzillesa al barroquisme

MADRID.— En gastronomia, com en art, hi ha totes les tendències possibles: des del més pur i simple romànic fins el més sobrecarregat i aclaparador barroc, que, si com estil arquitectònic pot tenir el seu mèrit, com estil culinari és una de les coses que cal fugir-ne com de la pesta.

Normalment, la cuina tradicional és senzilla i no es basa en l'amuntegament d'ingredients a voltes incompatibles o de difícil combinació. El camí obert per a la nova cuina, malgrat alguns excessos inicials, també va per aquí: cerca les combinacions de pocs elements que, en lloc d'anul·lar-se es realcin els uns als altres i facin un plat equilibrat i, en el fons, d'una senzillesa extrema.

Així com en una església romànica la senzillesa de línies condueix a reflexions prou profundes sobre la qualitat artística i, sobretot, sobre el propòsit dels homes que la van construir, un plat format per poques —però bones— coses que es complementen i ajuden per aconseguir un objectiu satisfactori il·lustra bastant sobre la capacitat del seu creador.

Igualment, aquests retaules barrocs en els quals el més difícil és que la vista arribi directament al tabernacle parlen d'una innecessària complicació de formes, d'un parar-se més en demostrar quants elements s'han de buscar en el fi primari de tota la construcció d'un temple. Igual passa amb els plats que, a força d'abundància d'ingredients capaços de captar cada un pel seu cantó l'atenció, fan que no puguin gaudir d'un equilibri senzill i és una puresa de confecció que acostumen a ser el que més satisfacció dona a l'aficionat actual.

Un, que no veu en la façana barroca de l'Obradoiro més utilitat que la de conservar allunyada de les inclemències meteorològiques, amb el seu lògic deteriorament, a aquesta meravella del romànic com és el pòrtic de la Glòria del mestre Mateo, veu amb horror una corrua de coses que et posen quan vas a menjar si no estàs atent. I, encara que comprèn que hi ha gent que li agrada el barroc, opina que a la taula no hi ha lloc pel mestre Churriguera.

Sense posar-nos en massa embolics, veiem per sobre aquests dos monuments xoriguerescs d'una majoria dels nostres establiments públics —no parlem aquí dels de prestigi reconegut, sinó dels que acostuma anar l'espanyol mitjà— que acostumen a dir "Amanida mixta" i "postres de la casa".

Una amanida, a l'estiu, ve molt de gust. Des de la més senzilla, la de sempre, a base d'enciam, tomàquet ben vermell i ceba si els agrada, fins i tot qualse-

vol creació actual, com, per exemple, aquests aguacats amb anxoves del nord. Una amanida necessita combinar amb coses hàbilment combinables, i mai en nombre excessiu: no s'ha de dispersar l'atenció del comensal.

Vosaltres haureu vist, i probablement menjat, aquestes anomenades "amanides mixtes" en les quals entren, per exemple, enciam, tomàquet, cogombre, ceba, espàrrecs de llauana, ou dur, anxoves, bonítol amb oli o amb escabetx, olives de tots colors, i

fins i tot, a vegades, sardines amb oli. Això últim és inconcebible, però succeeix. Unes sardines tenen el suficient gust per anul·lar tot el que hi hagi. També passa el mateix amb les anxoves i una cosa per l'estil amb l'escabetx.

Combinen: però no es passin. Això no és una amanida; això és tirar en un bol tot el que es troba, afegir-li sal, oli —que no acostuma a ser ni d'oliva— i vinagre —que tampoc és vi— i apa, que fa baixada, i quina amanida més bona que faig. No, home, no. Una amanida requereix l'art de la combinació, i de la combinació senzilla, a més.

Passa igual amb aquest barroquisme com és el "postre de la casa". Uns postres com, per exemple, la famosa copa Melba, originàriament gelat de vainilla i mig préssec amb almívar, és una delícia. O afegir-li a una ben pensada macedònia de fruites —també val per a ella el que s'ha dit abans en les amanides— una mica de gelat.

Però poseu-hi en un copa, amb les consegüents dificultats per menjar-ho, a sobre, tres boles de gelat de diferents sabors, que rodegen un flam, sota d'ell hi ha uns trossos de préssec i pinya, ambdós amb almívar, tot cobert amb una espessa capa de nata i, a sobre, una guinda... Tampoc és això, ni molt menys.

Senzillesa. Tot està en la senzillesa i el bon gust per combinar. Que la imaginació funcioni, que no confonguem imaginació amb "tirar-ho tot", sinó que és tot el contrari. Imaginació, sempre. La imaginació, al foc. I a les amanides, i als postres.

Caius Apicius

Unitat dins de l'Església

Conservadors i Progressistes

Existeix una infinitat de grups dins de l'Església que, desgraciadament, no es coneixen entre ells. Les diferències són purament d'origen humà.

Com en el món, en l'Església hi ha persones conservadores, a les quals els horroritza tot canvi i s'agafen insistentment al passat. Per contraposició també hi ha els anomenats "progressistes" que són els que se n'adonen que viure significa un canvi continu. Mentre la persona es manté dins de certs límits en la seva forma d'actuar, aquestes diferències, lluny de produir divisions, són causa d'enriquiment. Però quan la persona es torna afeccionada d'ella mateixa, fanàtica i extremista; i vol per tots els mitjans fer prevaler la seva opinió, és aleshores quan poden produir-se divisions i confusió.

Els conservadors dins de l'Església estan afeccionats als seus costums i hàbits religiosos que no volen abandonar.

Generalment són cristians molt bons però una mica immadurs ja que a alguns els manca seguretat en ells mateixos i en la seva fe. Com que tenen la virtut de la humilitat per regla general, tenen un lloc dins de l'Església, i encara que no acostumen a fer grans coses, donen un gran exemple als altres per la seva pietat. Jesús ens parla dels "petits" en l'evangeli i ens diu que hem d'escandalitzar-los. Tanmateix, quan la supèrbia apareix en el cor, s'oposen amb tenacitat a tot progrés en favor de la fe, condemnant-ho per endavant, convertint-ho tot amb "tabú" caient en el dogmatisme i en la superstició. Grups extremistes d'aquest tipus han estat les principals causes que el Concili Vaticà II no s'apliqués d'una manera íntegra.

Els anomenats "progressistes" que se n'han adonat que viure significa canviar, opinen que l'Església hauria d'adaptar-se a les circumstàncies i als temps i posen tot el seu entusiasme en que així es faci. Els cristians progressistes fan l'Església més humana, més aprop del jove, més moderna. Tanmateix, quan perden l'equilibri i es tornen extremistes, s'agafen al primer teòleg que diu que ha descobert algun mètode rar de llegir la Bíblia, a qualsevol "moda" teològica que intenta incloure en la vida de l'Església. Acostumen creure's "alliberadors" de la humanitat i a vegades només produeixen desorientació. Com que la majoria d'ells són intel·lectuals, tenen fàcilment accés a les facultats de teologia. Tenen gran poder de persuasió ja que són intel·ligents, i, per aquesta causa, encara obren de bona fe, poden produir molt més mal que els conservadors. Entre els progressistes hi ha racionalistes i els seguidors del liberalisme alemany, la filosofia existencial de la qual està en contra de la cosa sobrenatural. Ells pretenen aplicar aquesta filosofia en la manera d'interpretar la sagrada escriptura sense adonar-se que desmitifiquen els mites i el que ja no són mites. Així com els que han portat a l'Església endavant han estat, en la seva majoria, progressistes, també ho han estat grans pensadors d'heretgies.

El necessari equilibri

Tot cristià hauria de ser conservador i progressista per tenir l'equilibri. L'Església ha de "conservar" la revelació exacta i "íntacta", ha de ser guardiana de l'etern

evangeli; però també ha de "transmetre" l'evangeli i per això ha de fer-lo comprensible al món, adaptant-se a noves formes d'expressió d'acord amb les circumstàncies. Si mirem a Jesucrist, veiem que Ell va ser alhora conservador i progressista. Va ser conservador en tot el que és relatiu a les Sagrades Escripures "No us penseu que jo vinc a anul·lar els llibres de la llei, sinó a completar-los" (Mt 5,17-18) "Tenint present que no es pot rebaixar el valor de les escriptures" (Joan 10,35). Segons Jesucrist l'escriptura no pot tocar-se. En un sermó vaig escoltar que "la cosa nova no és veritat, i si és veritat, no és nova". Jesús també va ser progressista doncs va criticar la institució jueva. Va tenir el valor de carregar contra segles i segles de tradicions heretades perquè la Paraula pogués ser altra vegada sentida i obeïda.

"... en nom de la tradició que us transmeteu els uns als altres, invalideu la paraula de Déu" (Marc 7,1-13); va parlar amb dones públiques i va fer amistat amb públicans. Jesús va rebutjar lligar-se als costums humans, la seva ment i consciència van estar lligades només a la Paraula de Déu.

El cristià, seguidor de Jesucrist, ha de mantenir el seu equilibri guardant intacta la Paraula, per una part, i revisant tot el que es refereix a costums, actes piadosos... etc., per posar-los al dia, per l'altre, ja que si l'Església ha elaborat alguna cosa, també la pot canviar. El nostre equilibri ha d'estar sostingut per l'oració a través de l'Esperit Sant qui ens dona testimoni de Crist i qui ens parla a través de l'evangeli. Si podem aconseguir aquest equilibri tindrem més unitat en l'Església.

Julia Pons

LLIBRES

Des de la plataforma de "Punt diari"

No és pas fàcil comentar a la llum de la fe cristiana els fets quotidians que afecten a la vida de l'home i al món, perquè la cultura, l'economia i sociologia, les ciències i la tècnica, la política i la mateixa fe presenten vessants diversos segons les circumstàncies de lloc i de temps i segons el criteri de cadascú.

Diu el Concili Vaticà II: "És possible que els cristians, guiats per una idèntica fidelitat, judiquin d'una manera diferent sobre la mateixa qüestió, com passa moltes vegades i ben legítimament, per cert. A ningú no li és permès de reivindicar en exclusiva per a la seva opinió, en aquests casos, l'autoritat de l'Església; cal que sempre se cerqui, en un diàleg sincer, la il·luminació mútua, conservant alhora la caritat i una sol·licitud primordial pel bé comú" (Gaudium et spes).

Joan Busquets, autor del llibre que avui presentem, és un sacerdot de la diòcesi de Girona, doctor en teologia i història, que, com diu ell mateix, ha fet una mica de tot: vicari de parròquia, educador de nois i noies, rector del Seminari, vicari de pastoral i, sobretot, moltes classes i conferències. Precisament per això la temàtica del seu llibre —"I una terra nova"—, planteja múltiples qüestions, amb uns judicis d'una maduresa excepcional —catalana, empordanesa—, i amb una intencionalitat sempre conciliadora, mai, però, condicionada per criteris aliens. Des d'un ample finestrall —en aquest cas, l'Església— l'autor contempla què passa pel carrer, fent-ne una valoració justa, objectiva, sincera. La plataforma ha estat el periòdic gironí, "Punt diari". Diàriament

Joan Busquets

UNA TERRA NOVA

PUNT diari
Editorial Claret

ha exposat el seu punt de vista, amb l'intent d'ajudar als cristians a viure una fe compromesa, i als que no ho són o no se'n consideren, a que mirin el llibre amb respecte, a fi que entre tots plegats s'avanci per camins de diàleg i tolerància.

Felicitem l'autor de "I una terra nova", suggerint-li que continui escrivint amb el mateix to i el

mateix esperit. Hi ha tanta intolerància i mires estretes, àdhuc en el si de l'Església, que llibres així eixamplen el cor i deixen respirar a tot pulmó.

Francesc Gamissans

(1) I UNA TERRA NOVA. Joan Busquets. Editorial Claret. Barcelona, 1985.

COSTUMS I TRADICIONS

Dos sants patrons de l'aigua

És curiós que en una mateixa setmana del calorós mes d'agost, l'Església commemori dos sants tinguts per "patrons de l'aigua": Albert de Sicília, carmelita i Domènec de Guzmán, dominic.

D'aqueix, abans, se celebrava la festa el dia 4, però ara és el 8. D'ací que començarem pel carmelita, la celebració del qual és el dia 7.

Contra la tradició algunes coses relacionades amb l'aigua i sant Albert. Sembla que una vegada, anant de camí es trobà amb un riu molt cabalós el qual havia de travessar. Després de pregar Déu demanant-li ajuda es posà a caminar i el creuà a peu eixut.

En una altra ocasió anava igualment de camí amb un company carmelita el qual duia un càntir d'aigua per calmar la set car era un dia molt xafogós. El frare acompanyant s'entrebancà, li relliscà el càntir i es féu a bocins. Albert, sense immutar-se beneí els trossos que s'uniren miraculosament i el càntir tornà a tenir la mateixa aigua d'abans.

Com que el sant beneí força vegades l'aigua dels pous i de les fonts, és creença que l'aigua que beneïen els carmelites en tal dia, guaria les febres. També es diu que fent-se'n un tip s'estarà bo tot l'any.

Un Goigs antics diuen: "La vostra aigua peregrina/ si amb fe beuen els malalts,/ troben que és per tots els mals/ la especial medicina,/ perquè el Totpoderós/ tal virtut els ha donat...". I uns de moderns, amb lletra i música respectiva-

ment dels preveres Francesc Barnils i Andreu Ramírez, expliquen: "Si la toquen vostres ossos,/ l'aigua torna la salut:/ remeiera n'és dels cossos/ i, a l'esprít, dona virtut./ De la febre que'l devora/ guaríu l'home viador...".

Segons una dienda popular, sant Domènec de Guzmán i sant Francesc d'Assís es trobaren un dia en un convent d'Itàlia que tenia l'aigua del pou infectada. Els religiosos de la casa els pregaren de beneir-la acció que el Pobriós encomanà al que seria fundador del Rosari. Persignà l'aigua, doncs, sant Domènec, i al punt restà purificada.

També els convents de dominics establiren el costum de beneir-ne i repartir-ne als fidels el dia de la seva festa. Per raó de la seva protecció els paperaires que han de treballar amb l'aigua el tenen per patró i els de Capellades, en tal dia, buiden i netegen la bassa del Molí Paperer.

L'any 1647 hi hagué estralls en els camps d'Argentona, a causa dels quals es declarà un sequera i epidèmia del 1650 al 1654, de la qual els alliberà el sant i mai més no els ha mancat l'aigua a les fonts, la principal de les quals li és dedicada per "vot de poble".

Fa anys s'establí la fira o aplec del càntir a la qual concorren molts terrissaires i és costum de crear-ne cada any, un de nou. "Sota vostra protecció —diuen uns Goigs de J. Lladó—/ tenim les fonts d'Argentona./ Essent Vós son guardador/ l'aigua brolla fresca i bona..."

Esteve Busquets i Molas

MÚSICA

El Teatre Reial de Madrid es

convertirà en sala d'òpera

El Teatre Reial serà inaugurat com a Nacional d'Òpera el 1990, reconversió en la qual s'invertiran 1.185.000.000 de pessetes, segons ha anunciat el director de l'Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música, José Manuel Garrido.

La reconversió del Teatre Reial s'ha iniciat aquest any amb l' acondicionament de la seu del Ballet Nacional d'Espanya i per l'any 1988 es preveu el començament de l'última fase. El creador del projecte de reconversió és l'arquitecte González de Valcárcel.

Per a futures temporades d'òpera es pensa utilitzar el sistema de coproduccions amb altres teatres com el Liceu de Barcelona i sales estrangeres, i també aprofitar els muntatges dels títols presentats en anteriors temporades a La Zarzuela per aquesta sala o teatres d'Espanya que les demanin.

Per altra banda, durant la temporada 1986-1987 començaran sessions d'iniciació a la lírica, es muntaran espectacles per a joves de 17 a 19 anys d'edat a fi que s'iniciïn en l'afecció a l'òpera.

LA SARDANA Y LA DANSA

CURSETS.— Dos cursets d'ensenyament de ballar sardanes s'han desenvolupat durant el mes de juliol: A Montcada i Reixac, per part de l'Agrupació Sardanista "Terranostre", hi ha hagut sessions per a persones adultes al Casal Parroquial de Sta. Maria de Montcada, de 9 a 10 del vespre; i des del 16 de juliol, cada dilluns a dijous, de 8 a 10 del vespre, s'ensenyava de ballar sardanes en la Societat Unió Recreativa "La Llacuna", de Sils, amb monitors de l'Agrupació de Sardanistes "Francesc Mas Ros" de l'esmentada vila selvatana.

CICLES ESTIUENS DE SARDANES.— Són diverses les poblacions catalanes que en aquests dies d'estiu celebren cicles de ballades de sardanes, principalment a les nits, quan les temperatures són més benignes.

BANYOLES.— La ciutat del Llac celebra ballades els mesos de juliol, en un total d'onze, a les nits, i en localitzacions itinerants dintre la ciutat.

SEVA.— L'Agrupació Sardanista local, de recent formació, farà ballades aquest estiu, concretament els dies 7 i 21 de juliol, 4, 15 i 25 d'agost, i 11 de setembre, sempre a càrrec de la cobla Vila de Blanes.

CASSÀ DE LA SELVA.— Els Amics de la Sardana de Cassà, continuen el seu cicle habitual de ballades, ara ja en el número 240,

que celebren tots els divendres, a les deu del vespre, alternant-les entre el passeig de Vilaret i la plaça de la Coma.

AMER.— La vila d'Amer, per mitjà de la seva Agrupació Sardanista, tindrà ballades estiuenques, tos els dimecres de juliol i agost, a les deu del vespre, amb intervencions de les cobles La Principal d'Olot i La Principal de Banyoles.

ANGLÈS.— L'Agrupació Sardanista Floricel, d'Anglès, organitza ballades de sardanes d'estiu, pels divendres de juliol, a les deu del vespre, a la plaça de Catalunya, amb intervenció de diferents cobles.

OLOT.— L'Agrupació Sardanista local, presenta també un calendari especial de ballades estiuenques, amb un total d'onze entre els mesos de juliol i agost, però en dies i hores convencionals, encara que preferentment es faran a les vuit del vespre i al passeig d'en Blay. Cal consultar la propaganda editada.

COSTA BRAVA.— A la nostra Costa un conglomerat de poblacions que enclou les de Sant Feliu de Guixols, Platja d'Aro, Castell d'Aro, S'Agaró, Santa Cristina d'Aro, Bell-lloc i Solius, celebren un extens calendari de ballades que enclou dates del juny fins al setembre, a diferents hores i localitats. Recomanem també proveir-se del corresponent opuscle de propaganda.

Josep Ventura

can solé
restaurant

CARTA OBERTA
MENÚS

BANQUETS I
BUFETS PER:

18 anys al vostre servei!

pessets. 51
VIC
886 22 18

CELEBRACIONS
CONVENCIONS
DESPLAÇAMENTS
COLLECTIUS

ENCREUATS

Per Rosa Collet

HORIZONTALS:

1.- Doctrina teològica sobre l'Església. Virtut teològica. 2.- Acció de crucificar. Cert color. 3.- Unitat de significació que constitueix l'arrel o tema d'una família de mots. Ruc. Sobirà. 4.- Temps transcorregut des que hom ha començat a viure. Acabament d'infinitiu. Contracció. Consonants. 5.- (A l'inrev. i plur., pati que hi ha davant la porta d'una masia). Funció religiosa que hom celebra durant vuit dies. 6.- Acció d'iniciar. Mil. Menjada abundosa. 7.- Aquesta cosa. Riallers. Part de l'eix del corm que duu les fulles. 8.- Nota musical. Sagrada. (A l'inrevés, arrauxat, que té rauxes).

VERTICALS:

1.- Relatiu o pertanyent a l'Església. 2.- Tauleta que era prop de l'altar per tenir les canelles i altres instruments litúrgics. 3.- Desplaçament permanent del lloc que un os ocupa dins una articulació. 4.- Relatiu o pertanyent a l'ecètica. Consonant. 5.- (A l'inrevés, forma prefixada del mot grec "misein", que significa odiar). Instrument musical. 6.- (A l'inrevés, igual). Que no és eclesiàstic. 7.- Nau-sea. Vocal. Acer. 8.- Seixanta. Mesquina, menyspreable. 9.- Sentia, escoltava. Inclinat avall, cap a terra. 10.- Que té gosàdia, atrevit. Dígraf català. 11.- Conjunció. Antiga regió d'Àsia a l'est del Tigris. Vocal. 12.- (A l'inrevés, es dirigeix). Cinc. Consonants. 13.- Cas, que en certes llengües, com les caucàsiques i el basc, indica l'agent d'una acció transitiva. 14.- Fa fred. 15.- Construir.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															

SOLUCIÓ:

HORIZONTALS:

1.- Eclesiologia. Fe. 2.- Crucifixió. Verd. 3.- Lexema. Ase. rel. 4.- Edat. Br. Al. 5.- Escell. Octava. 6.- Inicació. M. Tec. 7.- Açò. Rients. Tija. 8.- La. Sacra. soxuar R.

VERTICALS:

1.- Eclesial. 2.- Credença. 3.- Luxació. 4.- Ecètic. 5.- sim. Lira. 6.- ffa. Latic. 7.- Ol. E. Cer. 8.- LX. Roïna. 9.- Oia. Cot. 10.- Gosat. SS. 11.- I. Elam. O. 12.- av. V. TX. 13.- Ergatu. 14.- Fredreja. 15.- Edificar.

PELEGRINS DE LA PARAULA

VI PELEGRINATGE A TERRA SANTA

Del 30 d'octubre al 6 de novembre del 1985 aprofitant "el pont" de Tots Sants

Pelegrinatge preparat curosament pensant en la gent que no pot
disposar de gaires dies laborables

ITINERARI:

Les tres regions de la Palestina dels temps de Jesús: Galilea, Samaria i Judea.

A JERUSALEM: Sant Sepulcre i Calvari, Sant Cenacle, Hort de Getsemani, Via-Crucis, Litóstrotos, Església de les Nacions, Mesquides d'Omar i de l'Acsa, etc.

DES DE JERUSALEM, sortides a: Betlem, Betània, Betfagé, Hebron, Heròdium, Ein Karem, Jericó, Mar Morta, Ein Guedi.

DES DE NATZARET: Cesarea marítima (zona romana i zona croada), Haifa, Santuari del Carmel, St. Joan D'Acra, Cafarnaüm, Benaurances, Tabgha, Corozain, Natzaret, Primat de Pere, Tiberiades, Mont Tabor, Riu Jordà, Sebastia, Nablus, Pou de la Samaritana, Jerusalem.

Preu:

Aproximadament 130.000 pessetes.

S'inclou:

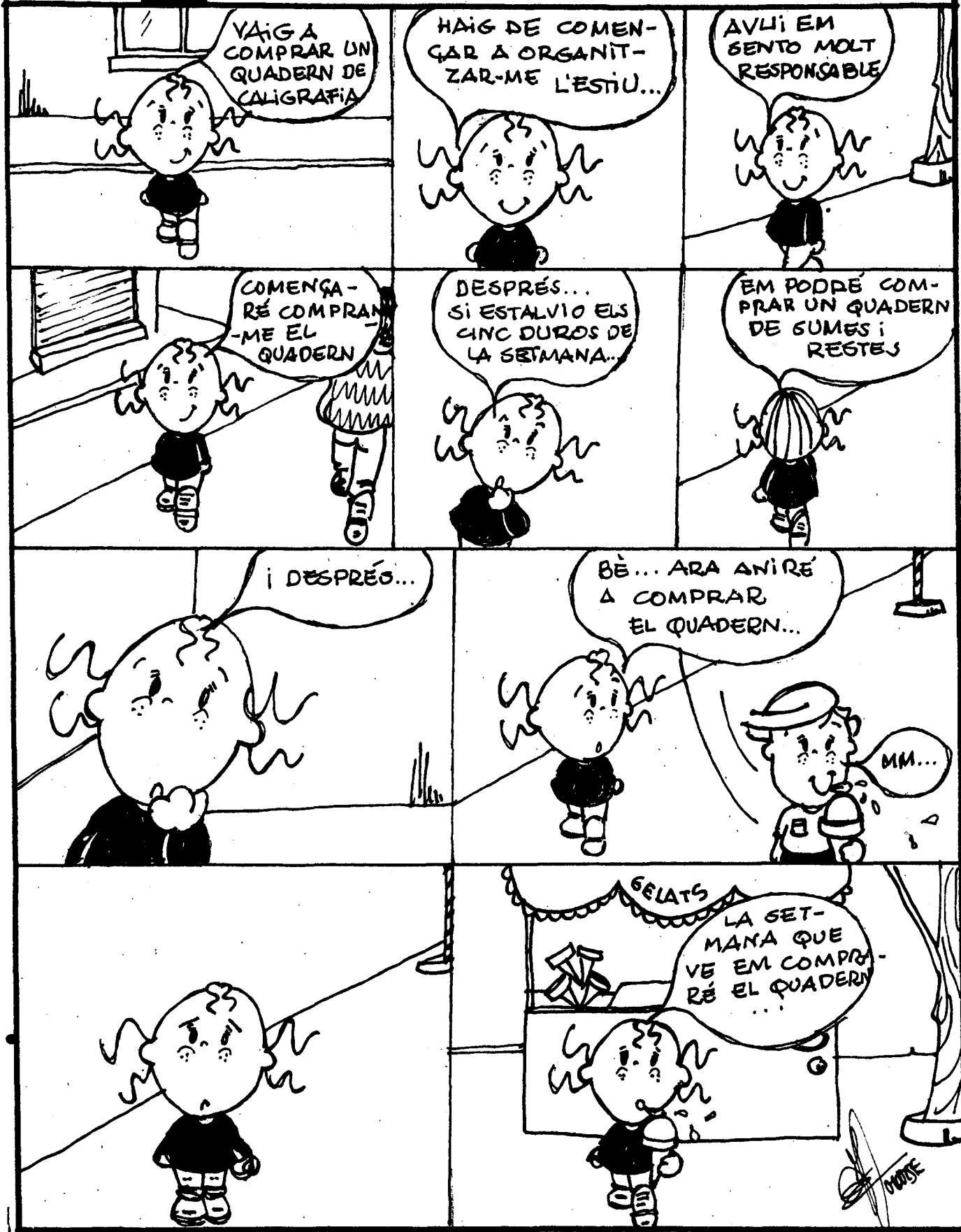
- Viatge avió.
- Pensió completa.
- Propines, autocar, visat, entrades i visites a museus i llocs d'interès, assegurances viatgers i equipatges i taxes aeroport.

Aquesta anada a Terra Santa volem que sigui per a tots els qui hi participin un autèntic pelegrinatge. Per això la pregària comunitària, la celebració de l'Eucaristia, la lectura puntual de l'Evangeli i l'assessorament durant tots els dies de la visita del Dr. Joan E. Jarque i Jutglar, director de "CATALUNYA CRISTIANA", ens hi ajudaran.

Per informació i inscripcions: "CATALUNYA CRISTIANA", c/ València, 244, 2on. - 08007 Barcelona, de 10 a 1 i de 4 a 6 (Srta. Maria Figueras). Tels. 215 27 39 / 27 84 / 28 05. La inscripció és oberta. PLACES LIMITADES. Reservat el dret d'admissió.

La Baldufa

VAIG A COMPRAR UN QUADERN DE CALIGRAFIA

HAIG DE COMENÇAR A ORGANITZAR-ME L'ESTIU...

AVUI EM SENTO MOLT RESPONSABLE

COMENÇARÉ COMPRAR-ME EL QUADERN

DESPRÉS... SI ESTALVIO ELS CINCO DURSOS DE LA SETMANA...

EM PODRÉ COMPRAR UN QUADERN DE GUMES I RESTES

I DESPRÉS...

BÈ... ARA ANIRÉ A COMPRAR EL QUADERN...

MM...

GELATS LA SETMANA QUE VE EM COMPRARÉ EL QUADERN...

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V N.º 265

Històries d'Eixerits

Anar de visita

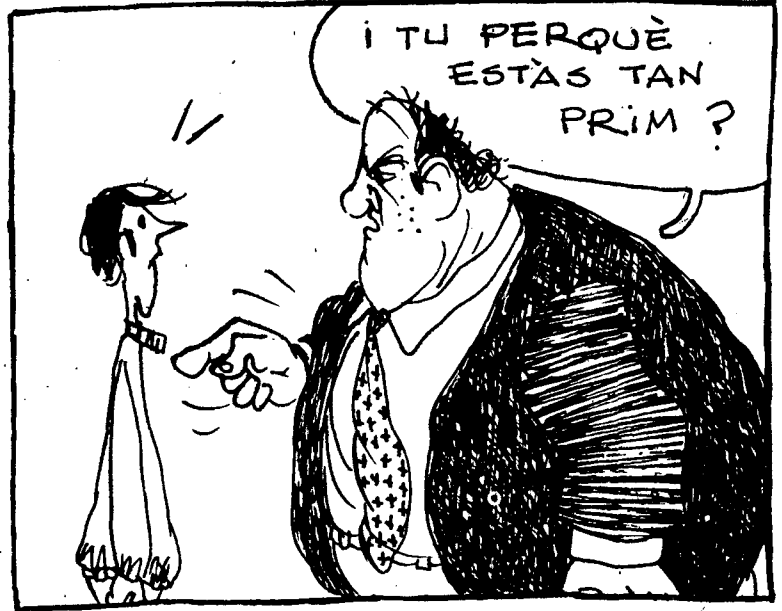
Jo ja ho entenc que les persones siguin amigues, i les famílies també; i que a les persones i a les amigues els agrada veure's i parlar d'això i d'allò.

Jo quan la mare em diu que hem d'anar a visitar alguna família, ja em vénen tots els mals. El que m'empipa és que em sembla que moltes vegades no saben com començar a fer visita, i aleshores em toca el rebre a mi: Eixerit, et fas molt gran; ja ets un homenet; ¿quants anys tens?; ¿com et va l'escola? (Vés si els hi haig de dir com em va l'escola); et fas molt maco, eh! (home, només faltaria que em diguessin que sóc lleig), i vinga a mirar-me de dalt a baix. Jo, m'atabalo i no sé quina cara fer-hi. La mare, que ho endevina, comença a parlar de qualsevol cosa (gràcies, mare!).

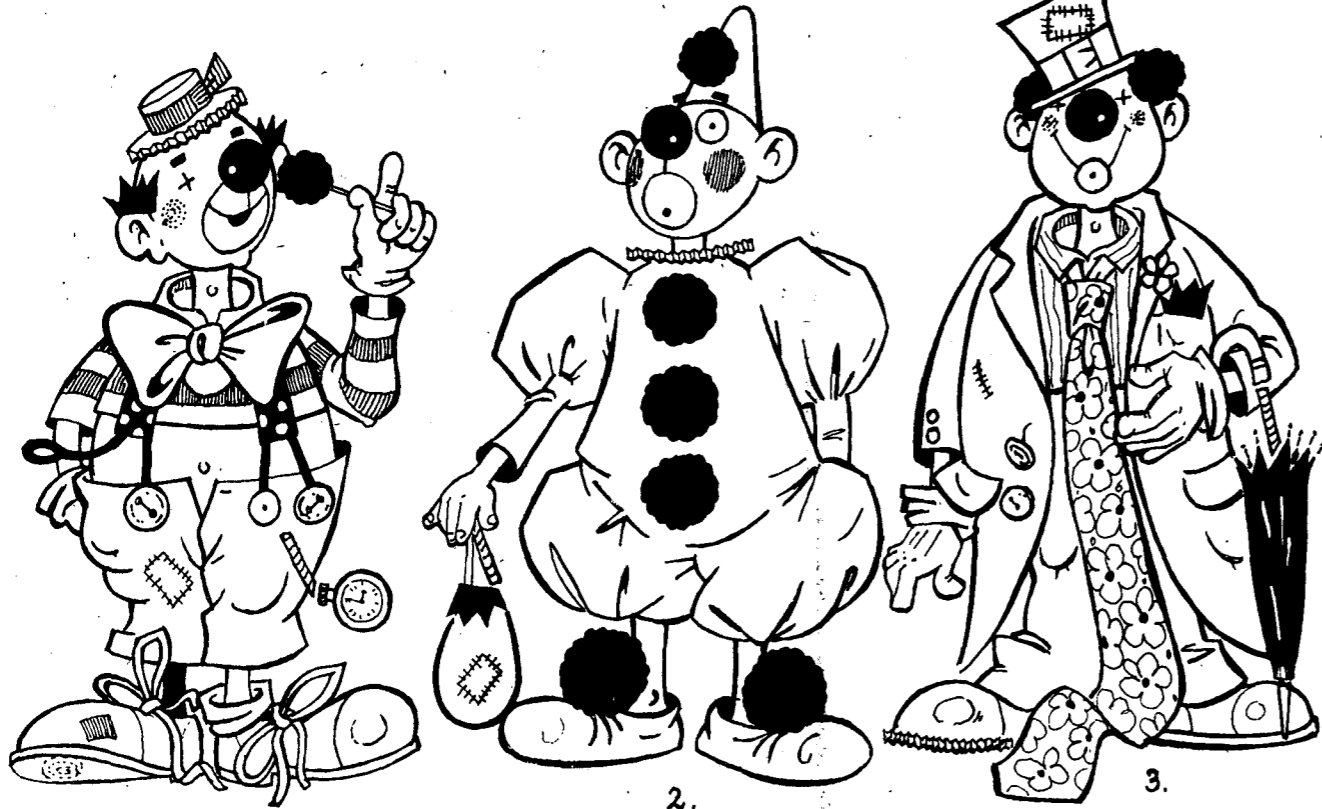
L'altre dia, vàrem anar a visitar l'oncle Pep i la tia Ramona que estiuegen a La Garriga. Varen preguntar-nos si volíem beure alguna cosa. M'ompliren un vas fins a vessar d'orxata de xufia. Renoi, encara no sé com va ser que, amb un mal gest, s'abocà tot per damunt de la taula i per terra! Vareig quedar més escorregut que una esponja seca. Jo ja li dic a la mare que anar de visita em posa nerviós. Ella em diu que no vivim en una illa deserta, i que cal saber relacionar-se amb tothom. I afegeix: "De tot cor i sense fer comèdia".

Té raó. Però, renoi, em costa, em costa! ¿A vosaltres, també?

L'Eixerit

En aquests tres pallassos hi ha set detalls iguals. A veure si els trobeu..

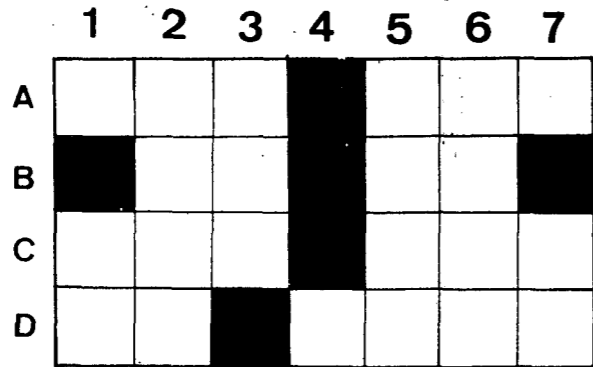
1.

2.

3.

SOLUCIÓ:

- 1.- Els tres nassos.
 2.- L'ala del barret del primer, el coll del segon, la sola de sabata del tercer.
 3.- El "polo", la boria del barret, el cabell.
 4.- El cabell, la gira de la bossa, el mocador de butxaca.
 5.- La cadena del rellotge, el cordó de la bossa, en el mànec del paraigua.
 6.- El pedag dels pantalons, el de la bossa, el del barret.
 7.- Un botó dels elàstics, l'ull, la boca.

— Fi de cursa

5-A 7-D 5-B 2-A

— Santuari del Berguedà

1-C 2-B 1-D 6-D 8-D 3-A 2-D

— Les d'ella

7-A 3-C 1-A 8-B 4-F

— Organització internacional

2-C 8-B 2-C

— Delegació Diocesana d'Escoltisme

4-D 5-C 9-A

SOLUCIÓ:

Les paraules són:
 Meta, Queralt, Seves,
 ONU, DDE.
 El refrany diu: Val
 més un té que dos et
 daré.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Joan, capítol 6, versets del 24 al 35 (Jo 6:24-35).
 Reflexionem: 1. La gent que havien menjat del pa i dels peixos que Jesús havia multiplicat fins a satisfer plenament la seva fam, no havien entès el què Jesús volia dir-los: Ell era el veritable Pa de Vida. Tots aquells que creuen que ell és el Fill de Déu viu i l'estimin, tindran vida eterna.

2. Ell donarà el pa de l'amor, de la fe, del perdó i de la vida a tots aquells que de debò el desitgin. Aquella gent només volia veure prodigis, però no volia creure que Jesús era el Fill de Déu present enmig dels homes per salvar-los del pecat i de la mort.

3. Tots tenim fam i set d'estimar i ésser estimats, fam i set de ser feliços, de viure per sempre. Doncs bé, Jesús diu: "Jo sóc el pa que dóna la vida: els qui vénen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set". Creure en Jesús i estimar-lo ha de ser el desig més gran de la nostra vida!

El mossèn

ENCREUATS

HORIZONTALS:

1.- Comarca del Principat. 2.- Defunció. (A l'inrevés, un bulb per donar sabor als aliments). 3.- Conjunt orquestral especial per a tocar sardanes. (A l'inrevés, prefix que vol dir dues vegades). 4.- Anona. Estima. 5.- Un cas. (A l'inrevés, unitat de força). 6.- Llengua occitana. Allò amb què una cosa es representada. 7.- Consonant. Seient majestuós. 8.- Tir. Vocal. Cinquanta.

VERTICALS:

1.- Un carrer de Barcelona que és el nom d'un guerrier. 2.- (A l'inrevés, monestir). Consonant. 3.- En el joc de bàsquet, l'home més alt. Conec, no ho ignoro. 4.- (A l'inrevés, mot per fer deturar una persona). Número. 5.- Cinquanta. Vocal. (A l'inrevés, germana del pare o de la mare). 6.- Dígraf català. Forma prefixada del mot grec "ageion" que significa receptacle. 7.- El fa desaparèixer, treu tot senyal. 8.- Ciutat del Vallès Occidental.

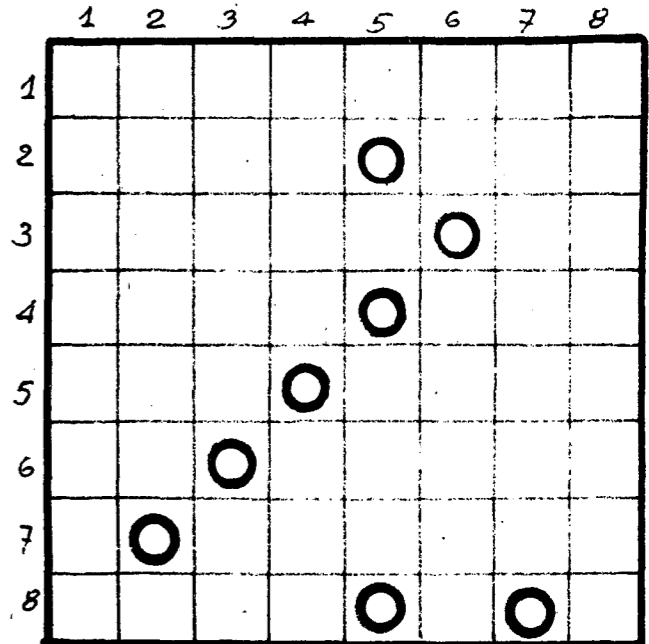
SOLUCIONS:

HORIZONTALS:

- 1.- Ripollès.
 2.- Obit. IIA.
 3.- Cobla. IB.
 4.- Anoa. Ama.
 5.- Fet. anid.
 6.- Oc. Signe.
 7.- R. Setial.
 8.- Trei. O. L.

VERTICALS:

- 1.- Rocafort.
 2.- ibonec. R.
 3.- Pibot. Se.
 4.- oia. Set.
 5.- L. A. ait.
 6.- LL. Angio.
 7.- Elimina.
 8.- Sabadell.

DIUMENGE

16.00 Avanç informatiu. 16.05 Curt 1. 16.15 La pel·lícula de la setmana: "Estimada Rut". 18.00 Curt 2. 18.15 Switch: "Fatalment en el passat". 19.15 Curt 3. 19.30 Marlowe: "El rei d'oros". 20.30 Curar-se en salut. 21.00 Telenotícies. 21.30 Dallas: "La carta". 22.30 Gol a gol esports. 23.30 Dimensió desconeguda: "Cinc personatges buscant una sortida". 01.00 Fi d'emissió.

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada: Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Confrontació Sant Angelo". 19.35 Pobles de Catalunya: "Mieres". 19.50 Dibuxos animats. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Informatiu cinema. 22.00 Cinema 3 - "Río Bravo". 24.00 Dimensió desconeguda: "Els invasors". 24.30 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: "Hostes vingueren, que de casa...". 30 minuts. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Custòdia perduda". 19.35 Pobles de Catalunya: "Piera". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. Pobles i llegendes. Esports: HOQUEI PATINS. Festival de pallassos. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Àngel Casas Show. 23.30 Estoc de Pop. 24.00 Dimensió desconeguda: "La nena desapareguda". 24.30 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada: Joc de ciència ficció. Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Venjança". 19.35 Pobles de Catalunya: "Corçà". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. Teatre. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Magnum: "Qui vol lluir ha de patir". 22.20 Històries imprevistes: "Treure la grossa". 23.00 Piano bar. 23.45 Dimensió desconeguda: "Un món propi". 24.15 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.30 TV3, segona vegada: Informatiu Cinema. Àngel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "La gran jugada". 19.35 Pobles de Catalunya: "Vilassar de Dalt". 19.50 Dibuxos animats. Snacker (2). Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Joc de ciència ficció. 22.00 L'orquestra roja: "El nou home". 23.00 A tot esport. 24.00 Dimensió desconeguda: "La tomba". 24.30 Fi de emissió.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 Dallas: "Bloquejat". 19.35 Pobles de Catalunya: "La Liacuna". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. Pobles i llegendes. Musical. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30.30 minuts. 22.00 Galeria oberta. 23.45 Cinema de mitjanit: "Los Goltos". 01.15 Fi de emissió.

DISSABTE

16.00 Avanç informatiu. 16.05 Veles al vent: "De Maó a Son Bou". 16.30 Dibuxos animats. 17.00 Viatgers. 18.00 Dibuxos animats. 18.15 La dona biònica. "La fi del món és demà" (2). 19.00 La història de la aviació. 20.00 Wayne i Shuster: "El ventafocs". 20.30 El naturalista amateur. 21.00 Telenotícies. 21.30 Concurs: Tres i l'astròleg. 23.00 Pel·lícula (reposició): "Senso". 01.00 Fi d'emissió.

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

10.30 Concert. 11.00 El dia del senyor - Santa missa. Des del Seminari de Burgos. Reportatge: "Una juventud en marcha". 12.30 Estudi Estadi. 13.30 Això és increïble. 14.25 Estudi Estadi. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Heathclif i Marmaduke. 16.00 El guerrer místic. Cap. 2. 16.55 Automobilisme. 17.00 El Món. 17.30 De 7 en 7. 18.00 Grand Prix. Així és la Fórmula 1. 18.30 MASH. 19.00 Val més prevenir. 19.30 Punt de trobada. 20.30 Curses de cavalls. 21.00 Telediari. 21.35 Mike Hammer: "Una bala para Benny". 22.25 De la mà de... 23.00 Estudi Estadi. 23.30 Autorretrat. 00.25 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El cotxe fantàstic. 21 episodis. 16.30 Pista lliure. 17.20 Informatiu juvenil. 17.25 Hola, nois! 17.30 Planeta imaginari. 18.00 Barri Sésamo. 18.30 D'aquí cap allà. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Consum. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari. 21.35 El superagent 86. 22.05 Teatre. 23.05 Capitals culturals d'Europa. 00.10 Telediari - 3ª ed. 00.30 Telesport. 00.40 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El cotxe fantàstic. 16.30 Tocata. 17.20 Informatiu juvenil. 17.25 Hola, nois! 17.30 Els electrofollets. 18.00 Barri Sésamo. 18.30 Les nostres illes. 19.00 Visca la tarda. 20.00 Al mil per mil. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 L'home i la Terra. 22.05 La joia de la corona. 23.00 Seqüències. 00.05 Telediari. 00.25 Telesport. 00.35 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El cotxe fantàstic. 16.30 Objectiu-92. 17.50 Hola, nois! 17.55 Informatiu juvenil. 18.00 Barri Sésamo. 18.30 Lletra menuda. 19.00 Visca la tarda. 20.00 Dintre d'un ordre. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Sessió de nit. 23.30 Els comptes clars. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Testimoni. 00.35 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 El cotxe fantàstic. 17.10 Hola, nois! 17.15 Informatiu juvenil. 17.25 Els amics de la vall verda. 18.00 Barri Sésamo. 18.30 Generació 800. 19.00 Visca la tarda. 20.00 L'art de viure. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 El cos humà. 22.05 Si ho sé no vinc. 23.00 En portada. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Sessió de tarda. 17.00 Hola, nois! 17.05 Scooby Doo. 17.30 Barri Sésamo. 18.00 Dibuxos animats. 18.30 Nosaltres. 19.00 Visca la tarda! 20.00 Al galop. 20.30 Estiu 8.30, p.m. magazine. 21.00 Telediari - 3ª ed. 21.35 Entre amics. 23.05 Les aventures de l'ardid soldat Schweik. Ep. 11. 00.05 Telediari - 3ª ed. 00.25 Telesport. 00.35 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

13.20 Loteria Nacional. 13.30 Genit jove. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Lucky Luke. 16.05 Primera sessió. 18.30 Els savis. 19.00 De pel·lícula. 19.30 L'equip A. 20.30 Un país de Sagitari. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Informe setmanal. 22.40 Dissabte cine. 01.00 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull informatiu. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 La ruta d'Orellana. Ep. 4. 16.00 A ciència certa. 17.00 Estrenes TV: "Cartas de Franck". 18.40 Tao-Tao: "La gran pregunta del pequeño ratón". 19.05 Atletisme. Campionat d'Espanya. 20.00 Jocs de la naturalesa. 20.30 Dues noies amb àngel: "Tournee por Europa". 21.30 El Dominical. 22.30 Llargmetratge: "Los emigrantes". 01.05 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Jacky. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 L'aventura dels catalans. 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 Marxa. 19.30 Niels Olgerson. Ep. 21. 20.15 Vers l'any 2000. Ep. 5. 20.45 Especials. 21.35 Cicle clàssics del cinema francès. 23.30 Música i músics. 00.05 Últimes preguntes. 00.35 Telediari. 01.05 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Jacky. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 L'àvia cuina. 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgerson. Cap. 22. 20.05 Temps moderns. 21.05 Coratge. Ep. 5. 21.30 Suspires d'Espanya. 22.00 La duna mòbil. 23.00 Mozart. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Jacky. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 La casa de Pagès. 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgerson. Cap. 23. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 En la corda fluixa. 22.00 Jazz entre amics. 23.05 Tatuatge. 00.05 Embòlic. Cap. 18. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Jacky. 17.15 Planeta imaginari. 17.45 Les nostres coses. 18.00 El xou de la família Pera. 18.30 Pleitaguensam. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 Niels Olgerson. Cap. 24. 20.00 A-u-a-b-a-b-u-b-a-b-a-l-a-m-b-a-m-b-u. 21.00 Fila-7. 22.10 Cine Club. 23.50 Curtmetratge. 00.05 Sis menes de llum. 00.30 Telediari. 01.00 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.15 En marxa. 19.30 La clau. 00.55 Telediari. 01.25 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Banner i Flapl. 11.25 Vacances amb música. Pleitaguensam. Estiu Rock. 12.15 Crear i viure. 12.45 Temes de Catalunya. 13.05 Els primers records. 13.30 Amor meu... que n'ets de tossut. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Enric parada i fonda. 16.00 Musical. 16.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.30 Documental. 17.00 Estadi 2. 21.00 La finestra electrònica. 23.00 Concert 2. 01.00 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms

Adreça

Població

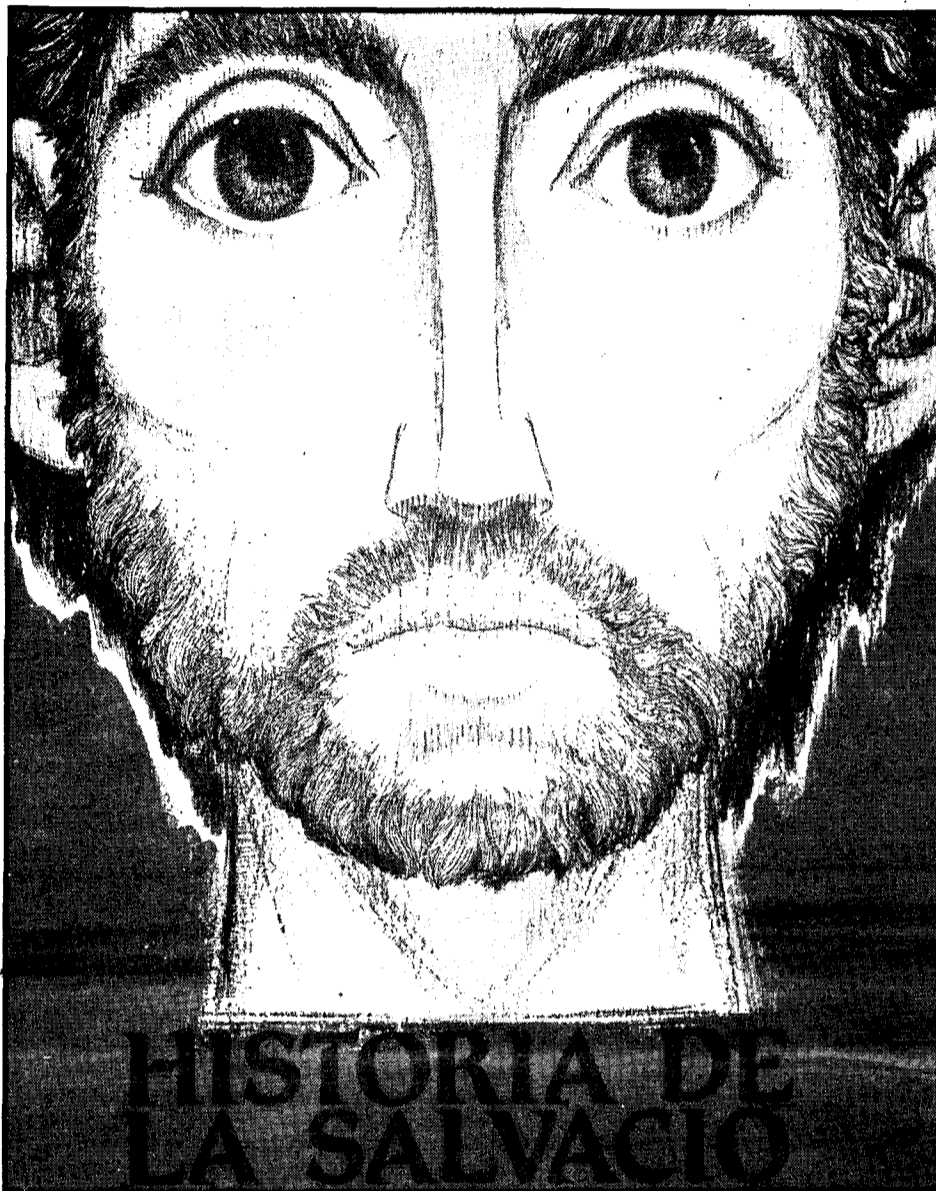
D.P

Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
Inclou un taló barrat per aquest import.
Preço al Banc Caixa .....
Agència .....
que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º .....
Lloc ..... Data .....
Signatura

FORMACIÓ CULTURAL CRISTIANA
(Escola, parròquia, llar)

HISTÒRIA DE LA SALVACIÓ

LLIBRE GUIA
per a 6è, 7è, 8è de l'E.G.B.
o postprimera comunió de la parròquia

CURSETS DE PRESENTACIÓ:

Dies 3 i 4 de setembre a Barcelona. Local: Col·legi la Immaculada, València, 370.
Dies 5 i 6 de setembre a Girona. Local: Carmelites Vedrunes, Carretera Barcelona, 21.
Dies 9 i 10 de setembre a Tarragona. Local: Col·legi Lestonnac, Arc Sant Llorenç, 2.
Dies 12 i 13 de setembre a Lleida. Local: Col·legi Montserrat, Avinguda Catalunya, 3.

MATRÍCULA

Matrícula gratuïta per a educadors (Material del curs: 1.000 pessetes). Envieu la inscripció a l'autor: Ignasi Farreres Jordana, Passeig de Sant Joan, 86. Tel.: 245 84 02 / 03. 08009 Barcelona.
Horari: matins de 10 a 13 h. i tardes de 16 a 18 h.

LLIBRES D'EGB:

—Primer: VIURE o de la vida de la fe. Llibre-guia en preparació.
—Segon: EL PARENOSTRE o l'oració del cristià.
—Tercer: EL CREC EN UN DÉU o el llibre de la nostre fe.
Presentats a aprovació.
—Sisè: HISTÒRIA DE LA SALVACIÓ (I) o A.T. Quadern de treball: **Quadern Blau**.
—Setè: HISTÒRIA DE LA SALVACIÓ (II) o N.T. Quadern de treball: **Quadern Verda**.
Nota: Els llibres de segon i tercer poden donar-se molt bé a quart i cinquè si no s'han vist encara.
Quart, cinquè i vuitè: en preparació.
BUP: llibres de primer, segon i tercer.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS

MATERNAL-PARVULARI-EGB-BUP

Casp, 79 - Tels. 245 72 03/04 - 08013 Barcelona